

Zdravíme pana
Františka Hralu
v den jeho narozenin

Redakce

75¢

TELEFONY:
749-1891
749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

NEDELNÍ HLASATEL

(USPS 002670)

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

NEDĚLE, 23. LISTOPADU 1986

SUNDAY, NOVEMBER 23, 1986

Emigrace sobě - emigrace národu

Nezávislé Československé kulturní středisko

...sloužící celé čs. emigraci, bylo na podzim r. 1986 ustaveno v New Yorku. Zájemci o spolupráci užijte následující adresu:

Nezávislé Československé kulturní středisko

175 Fifth Avenue, Suite 3196

New York, N. Y. 10010, U. S. A.

Přípravný výbor a členové NČSK se snaží o důstojné, plné a trvalé umístění Střediska v dosud nevyužitých, neudržovaných a rychle chátrajících Národních budovách v New Yorku (č. 321 na Vých. 73. ulici). České a slovenské exilové společnosti a spolky se nyní spojily a úsilovně spolupracují na tomto celoemigračním projektu záchrany a zhodnocení zděděných statků. Ani jedna skupina by neměla chybět...

Plánujeme, že Středisko bude zahrnovat nejméně následující typy institucí:

- 1) Archív a Muzeum Československé emigrace.
- 2) Filmový archív a vizuální "depozitorium" (data bank) uměleckých, odborných a vědeckých dokumentů.
- 3) Československé informační středisko (stálá galerie a výstava čs. umění a řemesel, obchod, atp.); knižní a novinové vydavatelství.
- 4) Divadlo; hudební nahrávací studio; koncertní síň.
- 5) Videové, filmové a televizní studio; promítací síň a klub.
- 6) Společenská a restaurační zařízení a služby; tělocvična.
- 7) Vzdělávací instituce: filmová, hudební a divadelní škola; národní škola.

Pokrač. na str. 3

Do Moskvy ano, do Pretorie ne

Peter Worthington, bývalý redaktor torontského Sunu, jeden z největších žurnalistů Kanady, zavolal onehdy do kanceláře letecké společnosti Air Canada. Mohli by ho zaknihovat k letu do Jižní Afriky? Poněkud v rozpaky uvedená zaměstnankyně na opačné straně drátu řekla "Hold on" a že si to musí ověřit. Ne, zněla o chvíli později odpověď. Není to povoleno. A mohli byste mne zaknihovat k letu do Moskvy? Oh, yes, odpověděla, to je povoleno. Air Canada dnes už ovšem do Pretorie nelétá, avšak podle dosavadní praxe zaknihovala požadované letecké linky každému cestujícímu, který si o to požádal.

Dnes, zatím co vás zanesou do seznamu cestujících k takovým despotům jako Kuba a SSSR, pošlou každého, kdo by chtěl letět do Jižní Afriky, domů s prázdnou. Za další lze "vděčit" ústnaté Sheile Coppsové, která si postěžovala, že Air Canada zprostředkovala skupině 64 Kanadčanů, kteří si naplánovali túru do Jižní Afriky ("A fact-finding tour") let do Londýna, kde by přesedli do letounu SAA a letěli dále do Johannesburgu. Stalo se to po tom, co let SAA z Kennedyho letiště v New Yorku v rámci amerických sankcí byl zrušen. "Vypadá to," stěžoval si Clark (kan. min. zahrani.), kte-

Pokrač. na str. 4

"Malá Amerika"

na ostravských haldách

Komunistické aristokracii záleží pouze na tom, aby co nejpohodlněji využívala výhod, plynoucích z její moci. - Horních deset tisíc nestojí ve frontě, nemusí dávat úplatek automechanikovi, nepotřebuje známého řezníka a pro západní gramofonovou desku nejde na pokoutní trh kdesi v pražském podloubí.

Nefungujícímu hospodářství se mocní a rozmazlení příliš nevěnují a správně - ze svého hlediska - vědí, že normální trh by byl začátkem konce jejich vlády. Nastolil by normální vztahy ve společnosti, která ke své existenci ze všeho nejméně potřebuje "plamenný" úvodník Rudého práva.

Funkcionáře věčné nářky a rostoucí nespokojenost lidí z podhradí vyrušují a vzbuzují v nich obavy. Lidé si už na leccos zvykli, ale mnoha věcem se prostě vyhnout nemohou. I v socialismu občas svítí slunce a občas prší.

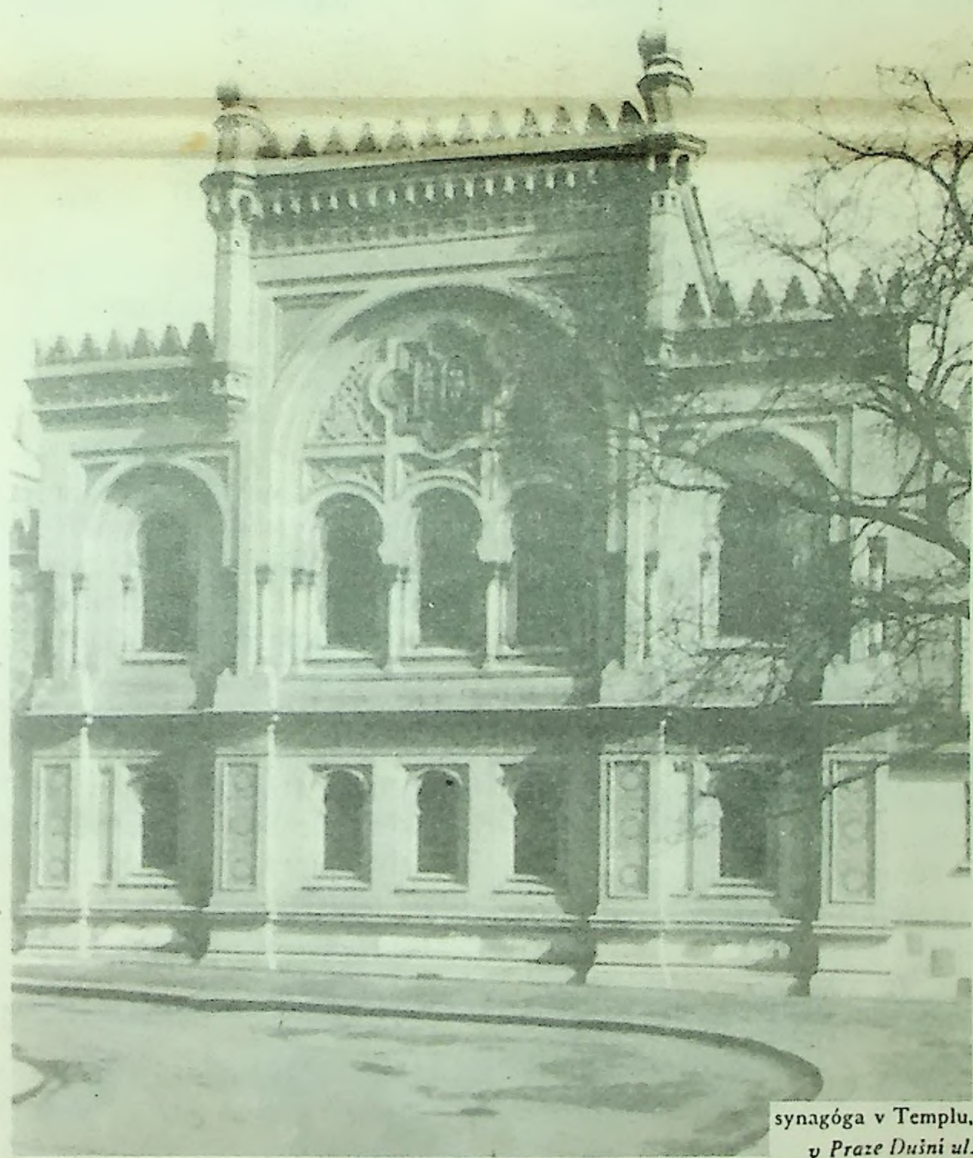
Paní Ladislava si v pražském rádiu posteskla, jak dvě zlomené úchytky na deštníku ji přivedly k poznání, že sběren je po Praze dost, ale opravovna jen jedna a musela by počkat tři měsíce. Tři měsíce bez deštníku sice není světoborná událost, ale ve státě, kde se lidé denně potýkají s nekonečnou řadou potíží, i tohle stačí k nutkání promluvit o tom veřejně.

Rozhlas se sugestivně a s černým humorem zeptal svých

Pokrač. na str. 4

The Sound of Falling Leaves

Portrait of Prague Bližší podrobnosti na straně 8.

synagoga v Templu,
v Praze Dušní ul.

Kreml si žadoní o trn v patě

Bob MacDonald

Denně se zvyšující kontrola Sovětského svazu v jižním cípu Afriky se dočkala něčeho, čeho se Kreml vždy obával - vzrůstající nebezpečí, hrozící jimi podporovanému marxistickému státu, že podlehně protikomunistickým silám. Děje se něco neslýchaného, přičítá se vychloubačné Brežněvově doktríně, že žádné zemi, v níž se ujme vlády komunismus, nikdy nebude povoleno stát se znovu svobodnou.

Ovšem, tou zemí je Mozambique, země se 14 milióny obyvatel

Pokrač. na str. 4

zprávy

ZE SVĚTA

SEOUL - Jižní Korea

Do rozpaků přivedená jihokorejská vláda, která oznámila zavraždění severokorejského prezidenta Kima Il Sunga, zveřejnila přepis severokorejského propagačního vysílání podél demilitarizované zóny, kde zpráva o Sungově smrti byla ohlášena. Kim Il Sung uvítal mongolského prezidenta Zhambyna Batmunkha na letišti v hlavním severokorejském městě Pyongyanu a pravděpodobně také hovořil s několika západními diplomaty. Někteří severokorejští činitelé v Peking, Tokiu a Hanoji řekli, že oznámení zprávy o Kimově smrti bylo jen propagační kampaní jižní Koreje a Spojených států, za účelem vyvolání zmatků a politické disharmonie v severní Koreji. Jihokorejský nejmenovaný vládní úředník uvedl, že během týdne Severokorejci používali tlampačů, používaných k šíření komunistické propagandy do řad jihokorejských a amerických vojáků, hlídkujících podél demilitarizační zóny. Několik zpráv, týkajících se prezidenta Kima, si dokonce odporovalo.

MANILA - Filipíny

V úterý 18. t. m. bylo zahájeno soudní řízení proti několika společníkům bývalého prezidenta Ferdinanda Marose, kteří již jednou byli souzeni za vraždu dřívějšího vůdce opozice Benigna Aquina, ale byli osvobozeni. Obnovení soudu nařídil začátkem tohoto roku filipínský Nejvyšší soud. Jde celkem o 26 obžalovaných, z nichž za hranicemi je generál Fabián Ver a kapitán Felipe Valerio. Státní zástupci zkoumají též důkazy proti několika dalším Marcosovým spolupracovníkům, mezi nimiž je Marcosův ministr financí Gregorio Cendana, který se podle svědků soukromě setkal s předními vojenskými činiteli několika hodin před Aquinovou vraždou, k níž došlo na letišti v Manile při návratu ze Spojených států v roce 1983.

* * *

Ministr zemědělství Ramon Mitra, který je hlavním vládním vyjednávačem o příměří s komunistickými povstanci řekl, že další vyjednávání o příměří nebudou tento rok již vedena. Rozhovory byly přerušeny po vraždě levicového vedoucího odborů Rolanda Olalia.

JERUSALÉM - Izrael

Mírové soužití mezi židy a Araby v Jerusalemě se rozpadá v důsledku sporné izraelské osídlovací politiky a nedávné vraždy studenta židovského semináře Eliyaha Amedihho. Za vraždu převzala odpovědnost Sýrie podporovaná Lidová fronta pro osvobození Palestiny a skupina Fatah z Organizace pro osvobození Palestiny (PLO), kterou vede Jasir Arafat. V Jerusalemě došlo k násilným protiarabským demonstracím, které pokračovaly několik dní. Teprve po policejním zákroku zavládl ve městě tísňivý klid. Bylo zatčeno 20 lidí.

LONDÝN - Anglie

Velká Británie odmítla poslední návrh Argentiny, aby bylo jednáno o zavedení trvalého příměří, nejenom o dosavadním klidu zbraní, jímž skončila válka o Falklandské ostrovy v roce 1982. Návrh byl zamítnut proto, že Argentina trvá na svrchovanosti těchto ostrovů a zrušení 150 mil široké ochranné zóny kolem.

DHAKA - Bangladěš

Papež Jan Pavel II. zahájil ve středu 20. t. m. cestu po šesti asijských zemích, z nichž první navštívil chudou muslimskou zemi Bangladěš, která je rozlohou mensi než stát Illinois a má 103 miliónů obyvatel. Z celkového počtu je pouze asi 300.000 křesťanů. Mši sloužil na armádním stadionu, vysvětil 18 kněží a setkal se s představiteli různých náboženství. Další místo návštěvy je Singapur, kde se zdrží pouze pět hodin, načež odletí na Nový Zéland. Další zastávky budou na Fijí, v Austrálii a na Seychelles. Podle zprávy vatikánského deníku L'Osservatore Romano papež přináší lidu poselství naděje spojené s touhou po spravedlnosti, míru a bratrství.

Knížecí choutky soudruhů

Bude mat' Rumunsko nové hlavní město, alebo d'alšie hlavné mesto? - Tieto otázky vznikli po prejave Nicolae Čaušeska v Tirgovisti, kde si na niekoľkodňových oslavách pripomínali začiatok panovania valašského kniežat'a Mirceu cel Batrina, ktorý tu mal sídlo pred 600 rokmi.

Tirgovist' bolo pre Valašsko dôležitým mestom - sídlilo tu niekoľko vládnucich kniežat. Za panovania Mirceu cel Batrina - čiže Starého, Valašsko získalo veľký hospodársky význam. Roku 1595 padlo - práve tak ako Bukurešť - do rúk Turkom, ktorí ho opevnili. Ešte v ten istý rok sa Mihaiovi Viteazulovi - Michalovi Statočnému podarilo mesto získať nazad.

Na oslavách rumunský prezident oznámil, že mieni povýšiť Tirgovist' na druhé hlavné mesto Rumunska. Podobné poznámky urobil už Čaušesku aj predtým, ale nevyplyvalo z nich, čo si pod pojmom "druhé hlavné mesto" predstavuje. Čaušesku údajne vyhlásil, že Tirgovist' sa na najbližšie tri-štyri roky úplne zmodernizuje. Už sa i začalo so stavbou medzinárodného letiska a sú pripravené plány na výstav-

bu trate do Bukurešti, ktorá leží okolo 70 kilometrov severozápadne od Tirgovista.

Charakteristické na slávnostiach v Tirgovisti bolo, že sa menej hovorilo o Mirceovi Starom, ako skor o Čaušeskov. Sám nezabudol pripomenúť, že prakticky všetci významní revolucionári, ktorí spolu s ním stáli roku 1936 pred súdom, pochádzali z oblasti Tirgovista. Sám si odpýkal trest, ktorý mu vymeral kráľovský súd, v tomto meste. To by mohlo byť d'alším dôvodom, prečo sa má toto stará sídelné mesto vyznamenat'.

Správa vyvolala údiv nielen v Rumunsku, ale aj mimo neho. Čaušesku sa pred dvoma rokmi rozhodol postaviť v Bukurešti štvrt', akési vládne fórum, ktorého stredom by mal byť "štátny palác". Tomuto plánu padlo doteraz za obeť množstvo starých, vzácných budov.

Západní pozorovatelia sa domnievajú, že by sa v druhom hlavnom meste - v Tirgovisti - malo vytvorit' akési letné sídlo pre vládu a stranické vedenie. I keď Čaušesku už má dve letné rezidencie... jednu v karpat-ských horách, druhú pri Čiernom mori...

PARÍŽ - Francie

Za zavraždění předsedy francouzských automobilových závodů Renault Georgese Besseho převzala zodpovědnost francouzská levicová teroristická skupina, zvaná Direct Action. Tato skupina je zodpovědná za celou řadu vražd nebo pokusů o vraždu průmyslových činitelů v posledních dvou letech, poněvadž jsou označeni jako kapitalisté. Vraždu provedly dvě ženy v době, kdy šel k budově, kde bydlel. Obě pak zmizely v pařížské čtvrti Montparnasse.

BERLÍN - Západní Německo

Při soudním přelíčení bylo čteno svědectví dvou obžalovaných Palestinců, kteří v něm uvádí, že výbušniny jim byly dodány na syrském vyslanectví ve východním Berlíně. Oba naznačili, že část plánu provést pumový útok na budovu Společnosti pro německo-arabské přátelství

byla vypracována v Damašku v Sýrii. Ahmed Nawaf Hasi doznal, že spolu s dalším obžalovaným Faroukem Salamehem propašoval výbušniny do západního Berlína.

Z Československa

Nejsou-li peníze na běžné věci, na zbrojení jich bývá v reálném socialismu dost a dost. Ve Varšavě se sešli členové Rady spojených ozbrojených sil a vydali ze svého zasedání vyčerpávající zprávu - řekli, že „přijali doporučení“.

To si jistě československý občan rád přečte a jeho zvědavost, kolik dá opět z daní na sovětské rakety a tanky, bude spokojena v míře vrchovaté.

Zkrátka - proběhl opět jeden z dlouhých všedních a únavných československých týdnů.

Czechoslovak Daily Herald

Established 1891

The Denní Hlasatel

6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

Tel.: 312-749-1891 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Ill.

Published Tuesdays, Wednesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (Ceny předplatného):

DAILY and SUNDAYS (Denní a nedělní)	SUNDAYS ONLY (nedělní pouze)	KANADA: in U.S. dollars
3 months 20.00 dolarů	10.00	3 months 25.00 12.00
6 months 38.00 dolarů	19.00	6 months 45.00 22.00
12 months 72.00 dolarů	35.00	12 months 85.00 40.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí.

OVERSEAS:
in U.S. dollars

3 months	28.00	15.00
6 months	50.00	25.00
12 months	100.00	50.00

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů

ANO, žádám o zaslání ukázkových čísel a mám zájem se stát novým předplatitelem.

YES, I would like to see more sample copies and am interested in becoming new subscriber to the

☐ Daily (Includes Sunday edition)
Denní (zahrnuje nedělní vydání)

NAME (Jméno)

ADDRESS (Adresa)

CITY (Město)

STATE (Stát)

ZIP

TELEPHONE

Laskavě pošlete co nejdříve.

Please mail in, today

☐ Sunday only (Nedělní)
Nedělní (pouze)

P ohřbené omyly Sovětské nukleární pohromy

Senzační zpráva se ocitla v neděli 9. listopadu v kanadském tisku. Ve zprávě se uvádí (autor David E. Kaplan z magazínu "The Centre for Investigative Reporting" v San Francisku), že během 15 uplynulých let došlo podle zpráv amerických zpravodajských kruhů v zemích Východního bloku k několika nukleárním akcidentům, o nichž v tamních veřejných sdělovacích prostředcích se neobjevila ani zmínka.

Dokumenty o uvedeném byly uveřejněny v rámci aktu 'Freedom of Information', bezprostředně po radiační pohromě v Černobylu na jaře t.r. a ztrátě sovětské ponorky v Říjnu (se dvěma nukleárními reaktory a až 16 střelami).

Nás bude zajímat zvláště to, že podle těchto uveřejněných dokumentů došlo za těchto 15 let ke čtyřem nehodám, jedna z nich 24. května 1983 v Turnově v severních Čechách - "...koncem května 1983 explodovala nukleární (pravděpodobně) střela ve vojenských objektech v Turnově, uvádí jistý pramen leteckých sil. Podle toho, co se povídalo mezi místním lidem, 80 sovětských vojáků při tom přišlo o život. O několik málo měsíců později se pramen dozvěděl, že po dva měsíce následující po pohromě prováděli s detektory zkoušky přítomnosti radioaktivity po Turnově a okolí." (Podle vídeňského Kurieru a mnichovské Süddeutsche Zeitung ...došlo snad k 30 úmrtím a úniku radioaktivity.) "Podle zpráv šlo o hlavice taktických střel s kratší nosností... informace o příhodě... byly kontrolovány po měsíce disidentským kruhem v Československu..."

Další tři ze čtyřech akcidentů se podle zpráv týkají Semipalatska v středoasijské části SSSR, Čeljabinska na Urale a tallinské námořní základny (I - 1972 anebo 73, II - datum neznámo, III - říjen 1976).

Václav Žluva z čs. vyslanectví ve Washingtonu se na dotaz vyjádřil v tom smyslu, že zpráva o něčem takovém v úvahu nepřichází, "protože v roce 1983 na našem území žádné nukleární zbraně nebyly." Byly v Československu umístěny, tvrdí, až koncem roku 1984 a 1985. "Je ovšem pravda," dodává, "že Sověti mají v Československu své vlastní vojenské základny. Kdyby k tomu došlo na jejich vlastní základně, nikdo by o tom nevěděl."

Na víc než deset telefonních dotazů ani na jeden sovětské vyslanectví ve Washingtoně neodpovědělo... -DrAC-

(Kraj kolem Turnova dostal právem jméno Český ráj. Chá! smáli se zbojníci. - Red.)

Zprávy AMERICKE

SPOJENÉ STÁTY - Washington

Pět Američanů, jichž sovětským manželským partnerům je odíráno právo vyemigrovat ze Sovětského svazu, požádalo prostřednictvím Michaela Lavigneho, který zastupuje skupinu, zvanou Divided Spouses Coalition - o možnost požádat o propuštění přímo sovětského vůdce Michaila Gorbačova.

* * *

Vládní činitelé ohlásili, že nikaragujská marxistická vláda poslala několik tisíc vojáků přes hranice do sousedního Hondurasu v pravděpodobném pokusu zabránit protikomunistickým bojovníkům za svobodu vniknout do Nikaragui během nastávající sezóny sucha. Nikaragua dostala od Sovětského svazu další pokročilé protiletécké rakety typu SA-14, které mohou být úspěšně použity proti nízké leti-

cím letadlům. Přítomnost nikaragujských vojenských jednotek v Hondurasu v blízkosti několika základů Contras v tak zvaném Las Vegas, výběžku nedaleko města El Paraiso - je velením honduraské armády oficiálně ignorována. Contras uvádí, že do vzdálenosti tři a půl míle v Hondurasu proniklo 5000 sandi-

kulturní středisko . . .

Účelem této zprávy je informovat krajany o činnosti, ohlasu a zakládajících členech Střediska. Je důležité si připomenout, že NČKS pracuje na principu **dobrovolnosti** a žádné finanční příspěvky nebyly a nejsou ani vyhledávány ani přijímány.

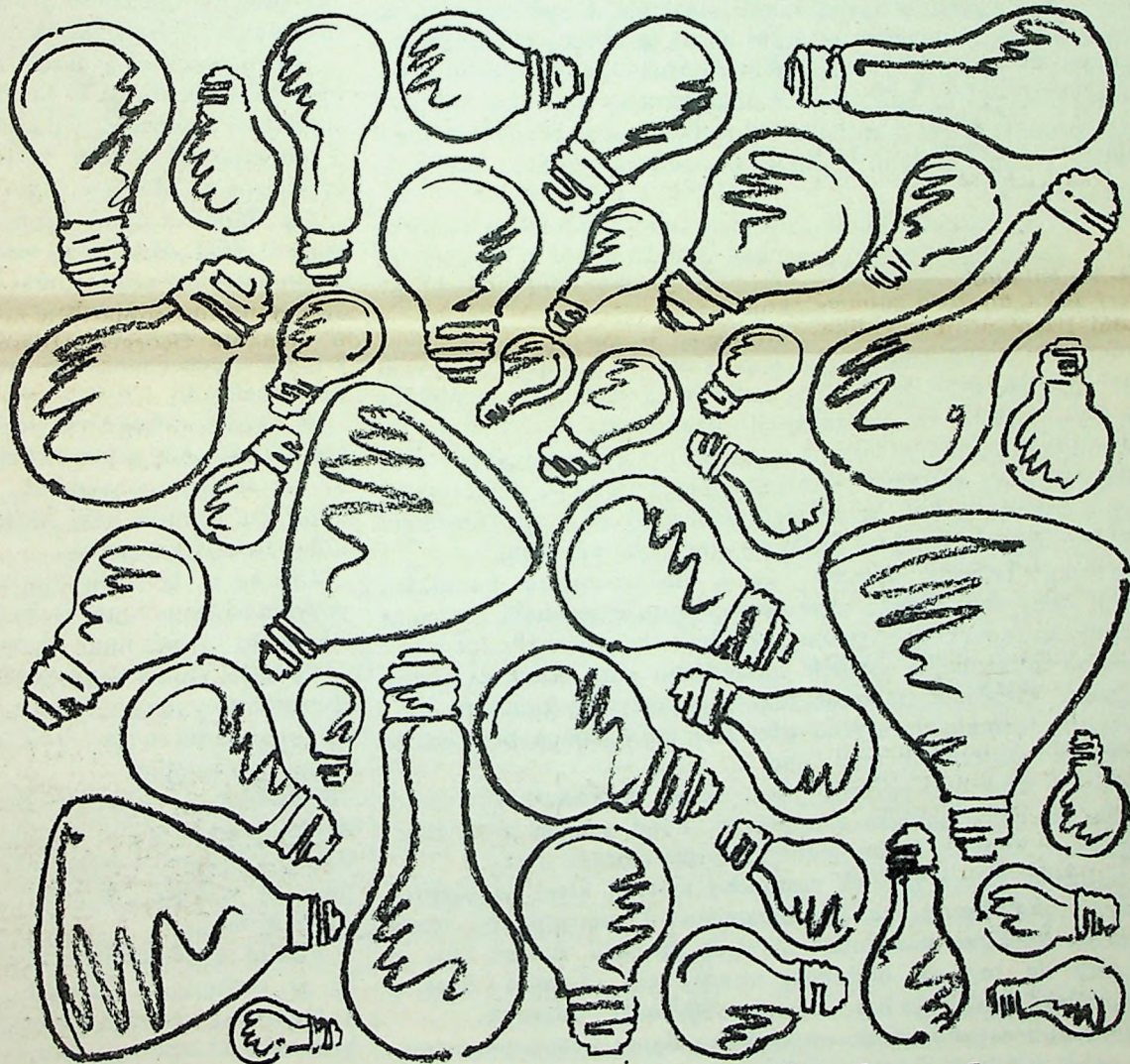
Cílem NČKS není nahrazení či soutěžení s existujícími institucemi a spolky. NČKS zdůrazňuje projekty a činnosti, které buďto neexistují anebo jsou prováděny jen povrchně či nekompetentně. Tím se NČKS stává **novou institucí**, přitažlivou obzvláště pro moderně smýšlející, aktivní a mladší generace Čechů a Slováků v zahraničí i doma.

NČKS tímto děkuje spolupracující skupině exilových tisků (a jejich čtenářům) na nezištné uveřejňování původních oznámení a prospektů střediska:

Nedělní Hlasatel, Reportér, Severské Listy, Zpravodaj, Americké Slovo, Americké Listy, Hlas Bohemie, Londýnské Listy, Ethologie, Naše Hlasy.

Děkujeme, vítáme vás - a těšíme se na další spolupráci.

Kompletní dokončení příště.

We can get 'em for you wholesale.

If you wouldn't mind paying a whole lot less for light bulbs, this is your chance.

Commonwealth Edison's Light Bulb Service. It entitles you to four bulbs every month. Any standard four you want,

from 25 watts to 300 watts. Frosted, snowy-white, you name it.

All for a fraction of what you'd have to pay for bulbs anywhere else. All for only 87¢ max.

That's it. For no more than 87¢ a month added

to your electric bill, you can stop in at your local Edison office or authorized light bulb agent, show your bill stub, and load up.

Call Commonwealth Edison and join now. It's like having an uncle in the light-bulb business.

Commonwealth Edison
Doing things right.
And proud of it.

"Malá Amerika" . . .

posluchačů: "Chodíte rádi nakupovat, když je z čeho vybírat?" Tak trochu to připomíná vtip o žiznivém pánovi na poušti, kde se zjeví prodáváč kravat. "Kravatu nepotřebuji," sípe žiznivec a prodáváč s pokrčením ramen zmizí. Po strastiplné pouti rozpáleným pískem dorazí k oáze, kde je bar. "Bez kravaty dovnitř nemůžete," řekne číšník a zavře dveře.

Žít dlouho v absurditě nemůže zůstat bez následků. Národ je informován, že paní Ladislava musí čekat na svůj deštník tři měsíce a z druhé strany se dozví, že soukromníci, kteří na tržnici prodávají ložní prádlo, halenky a sukně, balancují na pokraji zákona a pádu po šikmé ploše. Halenkami, sukněmi a ložním prádlem se zabývalo i ministerstvo obchodu a prohlásilo, že "činnost obchodníků hraničí s překupnictvím."

Jihočeši prý "jezdí z místa na místo a nekontrolovaně nabízejí, jako zaměstnanci provozoven národního výboru drobné zboží i v jiných územních obvodech."

Do mnoha trhlin nefungujícího státního, centrálně plánovaného hospodářství vstupuje druhá i třetí ekonomická síť, stát ztrácí kontrolu a vybízí občany, aby si "brali stvrzenky", a to důsledně.

Počet povolení k drobnému soukromému podnikání, či jak praví oficiální terminologie - povolení k poskytování služeb - se od roku 1981 více než zdvojnásobil.

Plánované hospodářství se - s tradiční tvrdošijností - dostalo do neplánovaných potíží. Statistika konstatují, že mezi okresy - i v jednom kraji - jsou výrazné rozdíly mezi počtem vydaných povolení, což se obecně svádí na blíže neurčené "odlišné podmínky", ale také na "nedostatečné využívání daných možností".

Komentáře i ve specializovaném tisku jsou opatrné. Národní výbory se bojí okresů a okresy krajů, ideologie se opět vtěsnává do reality a jediné, co vlastně novinám zbývá je kritika podnikavosti. Přes sobotu a neděli se z ostravské čtvrti Michalovce valí proudy lidí na odval hlušiny - na haldu poblíž dolu Ostrava. Na vrcholu je trh s počtem prodávajících, jako by to byl celý obchodní dům. Prodávají se jeansy, trička, digitální hodinky, kosmetické výrobky, kazety do magnetofonů a j.

Z Ostravy, plné hesel o budování socialismu a hrdosti na hornické povolání, lezou lidé s taškami na kopec hlušiny, aby si koupili, co chybí v obchodním domě. Policie tam občas udělá razii a trestá, jak praví rozčilené Rudé právo - "překupníky".

To, co tam policie ve skutečnosti trestá je neschopnost hospodářství a politického systému, který je schopen uspokojit několik desítek tisíc vyvolených, zatímco si neví rady s milióny pracujících, kteří za své peníze chtějí - nakupovat.

Připomíná to agitační inscenace, jejichž děj se odehrával po ruské revoluci. Policie - po téměř sedmdesáti letech útoku na Zimní palác - honí spekulanty, kteří se od těch někdejších liší jen sortimentem zboží. Namísto sirek nabízejí tričko s anglickým nápisem.

Stranická Tribuna napsala, že k nedovolenému podnikání inspirují samy socialistické organizace, protože se chtějí "vyhnout působení ekonomických nástrojů". Podnik chce ušetřit naftu a tak si objedná soukromého majitele nákladního auta, který zaměstná závozníka. Ušetří se pohonné hmoty i peníze za pracovní síly. Smlouva je formálně uzavřena přes národní výbor a povolení je vystaveno k "dopravě občanů v obci".

Lidé si v soukromí zařizují "svou malou Ameriku" a v životě veřejném trh volně nabídky a poptávky. Před soudem stane řidič, majitel auta, který za řádně sjednanou práci dostane trest.

Socialismus je bez výjimek nestoudný systém, který za přepych vládnoucí aristokracie, za její lhostejnost i neschopnost, trestá bezmocné, obyčejné smrtelníky. A ti se provinili vlastně tím, že nevstupují do hry na oddanost straně, žijí obyčejný život a funkcionářská kariéra je jim - z vrozené slušnosti - odporná.

Nemohou-li za zbožím do obchodního domu, lezou po ostravských haldách a honí je tam policie.

Paní Ladislava, co si stěžovala do rádia, by potřebovala, aby tři měsíce nepršelo. Protože jí to neslibuje už ani řízný pochod z rozhlasu, stojí před rozhodnutím - zda bude chodit s rozbitým deštníkem, nebo si koupí nový, nebo prostě zmokne.

A není jí pranic po tom, kdo zařídil dost sběren a jen jedinou opravovnu a není jí nic po tom, zda milostpaní tajemníkové přinesou lokaj její deštník na stříbrném podnosu.

Tak jako si voda hledá svoje přirozené řečiště, hledá si i život tu nejpřirozenější formu. I nejpřepychovější západní obchodní dům pracuje v podstatě na stejném principu jako babka s nůši, která kdysi odnesla na trh zboží a tam je prodala. Co na tom všem je nepřirozené - je trestní stíhání. Když lidé chtěli vajíčka, nenesla babka na trh brožurku o světlé budoucnosti kraje. Stát od ní mohl chtít daň a radnice poplatek za pronajmutí místa.

Dnešní panstvo pošle policajta. Aby prý byl v tom celém nepořádku - pořádek.

Kreml si žadoní o trn v patě . . .

rozprostírající se podél Indického oceánu, která se stala svědkem smrti svého dlouhovládoucího bosa, marxisty Samory Machela, zabitého minulý týden při leteckém neštěstí. Machel byl jeden z 34 zabitých, když sovětský letoun, řízený sovětskou posádkou, se zřítil za bouře na útesu hor v pohraniční oblasti Mozambiku - na cestě ze Zambie do Maputa, hlavního města Mozambiku.

Oním vzrůstajícím nebezpečím marxistické vlády Mozambiku je Národní hnutí odporu MNR (Mozambique National Resistance Movement - RENAMO), jehož jednotky silně porušily přísunové linky zásob země a postupně získávaly kontrolu. Pravda je, že se to dělo za vydatné podpory Jižní Afriky, avšak Machelův režim byl už dlouho před tím podporován Sověty a jednotky zásobovány vládou zimbabweského marxisty Roberta Mugabeho.

Jelikož charismatický Machel byl ten, co držel komunistické vladaření při chodu, lze čekat, že MNR rozšíří oblast svých útoků, s nimiž začal před dvěma týdny. Kolem čtyř miliónů lidí, jimž hrozí smrt hladem a země je hospodářsky na huntě, MNR má nyní opravdovou šanci zbavit zemi komunistického režimu zvaného FRELIMO.

Od té doby, co země před jedenácti roky získala od Portugalska neodvislost, Machelovy experimenty v komunistické ekonomii ji dostaly do hezké bryndy. V posledních letech módně ohozený, leč den co den zoufalejší Machel vzhlížel k Západu pro hospodářskou pomoc, protože Sověty nezajímalo nic jiného než zásilky zbraní.

Však současně, jak se zdá, se ocitl a hlouběji a hlouběji zabředával do léčky v jiné klíčové posici. Machel stál v čele jednoho z afrických států sousedících s Jižní Afrikou, který bez přestání volal po pádu tamní Bothovy vlády. Udávaný důvod - konec apartheidu. Leč současně byl Mozambique na Jižní Africe závislý, pokud základních produktů se týče a zaměstnání sezónních dělníků, kterých tu donedávna pracovalo kolem 100,000.

V minulém roce zahořelo hněvem několik jeho Sověty podporovaných sousedů proto, že Machel si dovolil podepsat s Jižní Afrikou smlouvu o neútočení. Od Mozambiku se čekalo, že ustane v podpoře a poskytování útulku teroristům ANC a od Jižní Afriky, že zapomene na MNR.

Nu, žádná z obou stran se smlouvou neřídila příliš dlouho. A letos v Jižní Africe dali sousedům na vědomí, že všechny jejich sezónní dělníky pošle domů - další to rána zkomírající ekonomii.

Riká se, že s jídlem roste chuť a MNR zatím, jak se zdá, nabývá na síle a troufalosti, jak o tom svědčí už i poslední ofensiva. A dnes, když už Machel není mezi živými, není vidu ani slechu o někom, kdo by ho nahradil.

V každém případě se většina států přední linie všemožně snaží vzbudit sympatie k marxistické vládě a zášť vůči Jižní Africe, která to má všecko na svědomí. Machelovi přátelé a Sověti v oblasti uhníždění obvinili Jižní Afriku, že letadlo sestřelila, leč ta vinu na tom kategoricky popírá.

Otázka je, že kdyby byla vina na straně Jižní Afriky, proč by ta pozvala Mozambique, Sovětský svaz a kterýkoli ze zainteresovaných států, aby se zúčastnily úředního vyšetřování příčiny havárie?

Co teď? Hodlá snad Sovětský svaz poslat do země další zásilky zbraní a to v míře zvýšené a více jednotek ze Zimbabwe a Kuby? A zahájí západní média, levičáctví politikové a klérus pomocnou akci na způsob Etiopie?

Pokud jde o Sověty, k zvýšeným dodávkám zbraní pravděpodobně dojde, avšak také jim neuniklo, že MNR se jen tak snadno nedá, je dobře vyzbrojeno a všeho schopno. Kdyby Kreml zašel příliš daleko, mohl by se lehce ocitnout v podobné šlamastice, již je mu čelit v Afghánistánu.

Pokud se týče pomoci západních samaritánů, MNR budí dojem, že je rozhodnuto (hnutí) dosáhnout naprostého vítězství nad komunisty a nespokojit se s ničím menším. Příjem pomoci bude kvitována až teprve po tom, co Frelimo a Sověti budou za horami (s křížkem po funuse, volně přeloženo. DrAC.) - bude-li pomoc posud nabídnuta.

Přel. DrAC

Do Moskvy ano, . . .

ry si na Jižní Afriku dosedl, "jako by Air Canada jednala tak, aby podkopala sankce." (Toronto Star, Oct. 23, 1986.) A tak národní (a znárodněné) letecké linky, které, má se za to, mají patřit všem platitelům daní, nebudou napříště asistovat oněm z nich, kteří si přejí letět do Jižní Afriky. (Otázka zní: Co tak, zemře-li někomu otec, matka či některý z příbuzných tam žijících? Red.)

Horlivost fanatismu dua Mulroney-Clark, pokud protijihofrické politiky se týká, denně vzrůstá. Toto jejich prostomyslné odhodlání uškodit stávající vládě všemi možnými prostředky má za následek současně šlapání po svobodách Kanad'anů - svobodě cestování a svobodě získat "fair" služby od letecké společnosti jejich vlastní země.

(DrAC-Tor.)

C-FAR NO. 164, Nov. 14, 1986

Pred niekoľkými dňami navštívil našu rozhlasovú stanicu mladý muž - ktorý len nedávno opustil Československo a požiadal na Západe o politický azyl. Rozprával nám o situácii na Slovensku, kde patril k tým mladým ľuďom, ktorým nie je l'hostajné, čo sa deje v našej krajine. Sedel medzi nami ako jeden z nás a keby mal nejaký cudzí človek uhádnuť, ktorý z nás je on, sotva by sa mu to podarilo. Mal na sebe džínsový oblek a vyzeral z nás vari najzápadnejšie. Len znalec módného vkusu mladých ľudí na Východe by hádam práve pre tú zjavnú manifestáciu zovňajška ukázal naň prstom. Hádam Lebo zásadne platí, že vkus mladých ľudí na oboch stranách rozdeleného sveta je rovnaký a nielen ten. Je dosť spoločného, čo dnešní mladí ľudia nosia aj v hlave alebo v srdci. Nám v štúdiu Kompas to potvrdil i ten mladý muž zo Slovenska. O to viac, že vedel o čom hovorí.

Osobitne nás zaujalo s akou úctou hovoril o mladých Slovákoch, hľadájuúcich cestu k Bohu a cez Boha k sebe a ľudskej dôstojnosti. Môžbyť, že v tom bola aj istá dávka sebaúcty, ale na tu má právo človek, ktorý sa k viere dostal cez zrkadlový labyrint ateistickej výchovy na všetkých stupňoch škôl a napriek možným následkom v zamestnaní. Dobré sa počúvalo z úst mladého zaangažovaného človeka, že kresťania v Čechách a na Slovensku našli cestu k sebe a pri rôznych cirkevných príležitostiach demonštrujú za náboženskú slobodu a občianska práva.

V súčasnej situácii nič objavného nám nemohol ten mladý inteligentný muž zo Slovenska povedať. Len vecnými argumentami zaostril obraz slovenskej spoločnosti v podmienkach reálneho socializmu a opakoval nástožlivé otázky:

Čím to je, že sa v Československu prakticky obmedzuje náboženská sloboda, hoci sa k nej teoreticky hlási aj komunistická vláda a strana?

Čím to je, že sa v Československu obmedzuje sloboda pohybu, hoci je všeobecne známe, že sa bez nej nedá naviazať na vedecký a technologický vývoj vo svete, o ktorom tak nahlas sníva vrchnosť v Československu?

Čím to je, že sa ešte aj dnes - výše štyridsať rokov od skončenia Druhej svetovej vojny - ešte stále strieľa na československých hraniciach z motívov nezmyselnej ideologickej nenávisti, hoci sa v iných krajinách rušia hranice a z bývalých úhlavných nepriateľov sa stali priatelia na život a na smrť?

Čím to je, že sa v Československu dejú veci, ktoré sa už dávno nedejú v iných komunistických krajinách, napr. v susednom

Pol'sku alebo Maďarsku?

Čím to je, že Československo hľadá priateľov kdesi na Kube a v Sýrii a zanedbáva vzťahy k tradičným priateľským krajinám, ktoré stáli pri kolíske prvej Československej republiky a ku ktorým nás viaže duch spoločnej civilizácie a kultúry?

Čím to je, že československí občania majú dôverovať politickej strane, ktorá sa v posledných desaťročiach tol'kokrát mýlila a našim národom a národnostiam spôsobila nezahojiteľné rany a nenahraditeľné škody?

Takýchto rozčulujúcich otázok je príliš mnoho a naši občania si ich potichu i nahlas kladu už od roku 1948, keď komunisti uchvátili v Československu moc a vylúčili z účasti na riadení spoločnosti, ba dokonca zo života všetky demokratické inštitúcie a politické zložky, raz v mene tzv. boja proti imperializmu, inokedy zas proti reakcionárstvu a buržoázii.

A tu je kameň úrazu a odpoved' na nechápavé otázky. Moderná spoločnosť je pluralistická sama o sebe, ako taká a neznesie diktatúru, nech by sa zahalovala do hábov modernej vedy a techniky a dokázala svoju moc oprieť o jadrové zbrane. Moderný človek neznesie brnenie ani kazajku. A už vôbec nie mladý človek. Kdesi v genoch nových generácií sa usadila informácia o slobode a už ju z nich nik nedostane.

Nie je náhoda, že to boli práve mladí ľudia, konkrétne študenti, ktorí ako prví urgovali v komunistickom Československu legálnou a legitímnu cestou slobodu pre názor iného, ba doslova pripustenie politickej opozície ako podmienky sine qua non v modernej spoločnosti. Urobili tak formou rezolúcia v roku 1956 - teda práve pred tridsiatimi rokmi. Vláda nazvala vtedy študentov reakčnými živlami a komunistický novinár sa na stránkach Kultúrneho života rozpísal o "podokenných smiešnych výkrikoch" nejakých študentov v internáte v Horskom parku.

Vývoj dal týmto pohaneným mladým ľuďom za pravdu. Ich požiadavky sú stále živé, aj keď sa ich pôvodcovia medzitým rozšli na všetky štyri strany sveta. Čo po nich zostalo, nie je na prvý pohľad viditeľné. Z úst toho nášho čerstvého host'a z Československa sa však v novej forme ozývali aj tieto staré túžby a požiadavky.

Len zriedkavo príde z tej našej strany človek s dobrými alebo aspoň nádejnými správami. K tým najlepším patrí poznatok, že sa mladý človek v Československu obracia chrbtom k mise šošovice, ktorú mu režim ponúka za prvorođený pocit slobody. Je smutné, že situácia donúti jedného mladého človeka, aby sa

O zbabělosti exilu

Milan Zelený

Napsal mi kolega z Curychu. Nebudu jej jmenovat - je již starší, unavený a vzdělaný - nezaslouží si špinu exilových tisků. Svůj dopis uzavřel:

"...Prakticky zvládnut' tieto úkoly vidím vel'mi pesimisticky. Uprímne sa priznám, že som v svojom živote za 50 rokov v ČSR nestretnul tol'ko zbabelých a bezcharakterných ľudí ako teraz za 20 rokov v exile..."

Jakoby mnou protnul ostrý meč, skrz naskrz, srdce nevyjímaje. Vím, že ten člověk má pravdu. Má ale pravdu, kterou nelze přijmout.

Je třeba pracovat. Je třeba se zbavit všech zbabelců, poraženců, "pragmatistů" a myšlenkových "prcků". Není odpustitelné rozšiřovat ten reálný socialismus doma o mnohem "reálnější" exil tu.

Proč lze vždy a snadno nalézt celé stovky "mluvčích a představitelů", kteří vám vždy trpělivě vysvětlí, že to nejde, že se to nemá, že to nemá cenu a že at' toho všeho necháte? Že oni to zkoušeli již po 40 roků - a nic. Mám plný adresář jejich jmen, ale nikdy jim nepíši.

A nyní čtu článek podepsaný "Kamila Nováka, Petra Kempný" **Nedělní Hlasatel**, 19. října 1986, s. 13) - a je mi lépe.

Nevím kdo jsou **tito** mluvčí a co představuje Československá Fronta Národního Osvobození (ČFNO). Vím ale již také, že ne všichni Češi jsou zbabelci.

Hlupáci (exilové) mi často píší: "To se vám to píše, z bezpečí a ze závětrí!"

Nepíše se nám to! Mnohem více a mnohem odvážněji bychom měli psát ze závětrí tohoto! Jediné co národu můžeme dát je odvážné, zásadové psaní, řešení problémů a navrhování možností. Naši zbabělost, opatrnickví a kolaboraci potřebují doma ze všeho nejméně.

Novák a Kempný píší:

"Degenerace národního sebevědomí je tak hluboká, že prostituce charakteru znamená víc než hrdost."

Opět pravda, ale zase nepřijatelná. Zase ten meč - skrze útroby. Jsme zbabelci. Prostí, leniví zbabelci, kteří nemají národu co říci a nic dát. Roníme inkoustové slzy, píšeme trapně a špatně, bojíme se všeho, dokonce i "pravičáků" a "reakcionářů" - ano, to jsou nálepky, které s pokřikem rozlepujeme po čelech těch odvážnějších z nás.

Podporujeme Chartu 77 a podporujeme dokonce i exilový tisk, který podporuje Chartu 77. Podporujeme tedy:

"**Odboj, který vede diskusi s totalitním režimem. Výměna názorů (i když jednosměrná) s diktaturou po čtyřech desetiletích? Sepisování petic a prohlášení galerce, jež si říká československá vláda?**"

A zatím, prostý katolický kněz Leon Kantorski křičí na varšavském předměstí, hlasem snad tisíců přítomných spoluobčanů:

"**Po uplynulých čtyřiceti letech již nechceme žádný druh socialismu - máme socialismu dost.**"

"After 40 years we do not want any kind of socialism, we have had enough of socialism." (New York Times, November 10, 1986)

Co na to naše "socialistické opozice" a všichni ti dobrovolní kolportéři jejich (vý)tisků? A co na to Charta? Jak dalece se lze vzdálit národu?

Ale tu, v exilu? Což nejsme svobodní, zde, v závětrí?

Novák a Kempný:

"**Lze očekávat houževnatý odpor ze strany všech těch různých levicových trendů, které jsou reprezentovány nesčetnými tiskovinami, ale které v podstatě slouží pražskému systému.**"

Zde je na místě trochu optimismu - odpor, vážení, odpor již byl. Více nebude. Je konec. Nebojte se. Máme nyní svoji instituci. **Nezávislé Československé Kulturní Středisko** se sídlem v New Yorku. Komunistu či socialistu, bývalého či nebývalého, bys tam živého nezastihl. Jde totiž o kulturu **nezávislou**, národní, historickou... jde o nás o všechny, ale hlavně o ty doma.

Tak, mladý emigrante, až zase potkáš toho pána co tím rozšafným, ale trochu se již chvějícím hlasem bude opakovat, že "to dělat nelze", že se "to nedá", ukaž mu svůj růžovoučký prostředníček... on již bude vědět.

zároveň chrbtí - ak aj nie srdcom - obrátil k svojej vlasti.

Preto nám bolo toho mladého muža zo Slovenska aj ľuto. Jeho osobne, no ešte viac spoločnosti, ktorá už desaťročia musí vinou neschopného režimu pušťať vlastnú krv.

Co teď...?

Jaroslav Moudrý

...Babo rad!... je staré české rčení. Nikdy nebylo aktuálnější pro chorobně naivní lidi než po předpokládaném nezdaru schůzky „vůdců“ světa - jak se oni rádi nazývají, či nechají nazývat. Po tolika desetiletích, od začátku bolševismu a SSSR a zejména od doby jeho vstupu na mezinárodní scénu, za vydatné pomoci La fronte populaire Mons. Leona Bluma a presidenta ČSR Eduarda Beneše, tedy z dob třicátých, se svět nepoučil.

Je nějaké řešení? Jistě že ano! Je toto řešení možné bez války? Nepochybně! Svobodný svět musí začít zpytovat své svědomí. Musí si již jednou uvědomit, že sám o své vlastní vůli zůstává v řetězech nesvobody rozhodování a akce. Tímto řetězem není nic jiného, než Organizace spojených národů a její byrokracie, která neustále obnovuje jen sama sebe. Stala se typickou sociální objektivací, to jest institucí, která žije sama sebou a takřka bez závislosti na lidském úsudku, mozku a činnosti.

Nechceme se dnes podrobněji zabývat touto anomálií „svobodného světa“ jeho krunýřem. K jednotlivým aspektům tohoto jednoho z nejstarších institucionalismu jaký kdy lidstvo poznalo, se ještě vrátíme v programové části řešení dnešní „České otázky“. Je však načase zdůraznit alespoň nejnutnější zásadní kroky:

Především je nutno vzít na vědomí sine ira et studio bez snahy obhájit či zatratit naprostou neúčinnost OSN, přímo urážlivou a vulgární ignoraci její Charty, ústavy, členskými národy a stav světa, který je v horším stavu, než byl před vypuknutím druhé světové války. V důsledku těchto skutečností nikdo nemůže obhájit situaci OSN, ani ne tím obvyklým, že „kdyby bývalo nebylo OSN byl by svět již několikrát v ohni“. K takovéto argumentaci by bylo nutno okamžitě poznamenat, že jednak jsme z ohně od doby založení tohoto snu o spolupráci mezi národy v této formě ani nikdy nevyšli, jednak je možné, že bez ní SSSR by možná již ani neexistoval. Proto:

Členové konstitučních demokracií by měly ukončit svá členství v OSN a s okamžitou platností zastavit placení příspěvků do všech odnoží této organizace. Budou-li ostatní národy, tedy národy třetího světa hladovět, necht' si jdou za Sovětským svazem žádat o pomoc. Dost jej podporovaly a s jejich pomocí nabyl pro imbecilní a nevzdělané politiky prestiž moci a pokroku.

S okamžitou platností by měly pak utvořit organizaci novou a dáti ji chartu, ústavu, se „zuby“.

Rozlehlé „město“ OSN v Novém Yorku by mohlo být zbaveno diplomatického státu a členové delegací organizace samé, jakož i její zaměstnanci diplomatické imunity. Toto by představovalo největší ránu špiónážní službě bolševického světa, který si udělal z OSN špiónážní základnu přímo v lůně Spojených států.

Jakákoliv materiální podpora vyplácena zaostalým národům, také ze záhadných důvodů zvaných „třetí svět“ z titulu jejich vrozené zaostalosti musí být zastavena. Čím více dostávají, tím

méně se snaží a tím menší je jejich iniciativa. Každá t. zv. „rasová menšina“ žádné nevyjímá, které dnes existují ve Spojených státech je toho nezvratným důkazem. Neúroda, hlad, přírodní živelné pohromy, epidemie smrtelných nemocí a nepřítelne vraždění ve válkách vedených zhusta jen v důsledku nepřítelne touhy po moci a pouhého uspokojení svého „já“ byla vždy osudem všech národů i těch nejpokrokovějších a nejvyvinutějších. Ale jejich snaha o překonání a překonávání všech těch těžkostí staly se cestou a příčinou jejich úspěchu. Nikdo jim nepomáhal, neboť nikdo ani nemohl... nebylo nikoho! Habeš nikdo nepostaví na nohy i kdybychom jim posílali zásoby potravin zaručující každému jejímu příslušníku steak každý den, Cadillac a televizní set pro každou rodinu. Jediné oni sami si toto vše mohou opatřit: vlastní prací, úsilím, sebeobětováním a hlavně mravní a politicky zodpovědnou organizací sebe samých. Žádný stát, žádné družstvo, žádný socialism jim to nedá. Toto je podstatou evoluce člověka a společnosti, která se z něho skládá!

Dveře nové organizace by měly ovšem zůstat otevřeny pro každý národ, který právně a fakticky by dosáhl, uskutečnil na svém území splnění lidských práv vytyčených ústavou, chartou, nové organizace. Výhody tohoto nového společenství, založeného na praktických zásadách zbavených vši demagogie a pokrytectví a nabízejícího přístupu k bohatství a darům celého světa, byly by neodolatelnou pohnutkou k dosažení žádoucího státu, jakým by nesporně bylo členství ve společenství nejvyvinutějších a nejpokrokovějších národů světa.

OSN je mrtva. Byla mrtva od svého zrodu v roce 1945, kdy studentům staré Ligy Národů bylo okamžitě jasné, že nová organizace se stane odrazovým můstkem mezinárodního bolševismu. Je třeba rozhodného činu. Viditelně se distancovat od pokrytectví, falešných nadějí, vidin a snů. Je nejvyšší čas zastavit hru SSSR, jichž hlavním cílem je jen snaha o získání času a oddalování jakýchkoliv dohod, které by mohly přinést úlevu unavenému světu, neboť hlavně čekají na vhodnou příležitost, kdy by mohly oni, tato bolševická kobra uhodit a zasadit světu poslední smrtelnou ránu.

Karanténa stížených politickým malomocenstvím je prvním a imperativním krokem nutným k záchraně světa. Bez ní všichni budou nakaženi, necht' se brání či nebrání. Čas k zahájení akce je dnes. Že jsme slabí? Nevěřte tomu! Často malá pastýřova chýška může pro vlast dělati více než-li Tábor z něhož válčil Žižka. Potřebujeme ovšem toho pastýře. Ne „summity“ a „summitisty“.

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby veřejnosti.

Základ spolehlivé společnosti.

6000 West Cermak Road.

2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 656-3000 Member F DIC

Připravujeme se již na Vánoce

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, vánoční ozdoby na stromčky, panenky v krojích, kukuričné panenky, rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, mlýnky na mák, kráječe na knedlíky, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a jiné.

A proto je nejvyšší čas myslet na dárky.

Sušené hříbky imp. z Evropy, dva druhy:

Světlo, drobně krájené 1 lb \$24.00, pošt. \$26.85 - Půl lb \$12.50, pošt. \$15.15 - Čtvrt lb \$6.50, pošt. \$8.45.

Tmavší, hruběji krájené 1 lb \$49.50, pošt. \$52.35 - Půl lb \$25.50, pošt. \$28.15 - Čtvrt lb \$13.50, pošt. \$15.45.

Kypřicí prášek do perníku, balíček 50 centů, poštou nejméně 3 za \$2.25.

DEKO přípravek k nakládání okurek a zeleniny, balíček 95 centů, poštou nejméně 2 za \$2.90.

Již máme v prodeji vánoční přání v češtině, slovenštině a jiných řečích.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7 centů více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě Tuzexové zásilky do Československa.

F. PANCNER, Inc.

Zástupce TUZEX dárkové společnosti do Československa
6514 West Cermak Rd., Berwyn, IL 60402 - Tel. (312) 484-3459

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 ráno do 6:00 večer

V sobotu od 9:00 ráno do 6:00 večer

V neděli zavřeno

Co-operative Federal vypomocný spolek

Ukládejte vaše úspory v našem českém výpomocném spolku. Jsme poslední československý výpomocný spolek na 26. ulici v české Kalifornii.

Vyplácíme nejvyšší možné úroky na peníze, uložené do pravidelných vkladních knížek a máme certifikáty pro vložení peněz na různé časové lhůty.

V našich úřadovnách vždy obdržíte rychlou a zdvořilou obsluhu. Obchodujte s krajskou spořitelnou, kde vaše zájmy jsou vždy naše zájmy.

CO-OPERATIVE FEDERAL Savings and Loan Association

Obchodujte se spořitelnou, kde slouží vašim nejlepším zájmům.

3821 W. 26th Street
Chicago, IL 60623
Telefon LA 1-3270

6125 S. Cass Avenue
Westmont, IL 60559
Telefon 963-9500

Svatý Mikuláš, dej mi koníčka,
abych mohl zajet až do nebička -
vyprosit dárky hodným dětem všem,
aby milovaly naši krásnou zem.

Přípravné práce na letošní předvánoční bazar Československé Ženské Národní Rady v Exilu, který se koná v NEDELI, 7. PROSINCE 1986, jsou v plném proudu a děti pilně nacvičují svou vánoční besídku, aby se vám opět představily v krásném pořadu recitace a zpěvu.

Bazar bude i letos pořádán v prostorném sále American Legion, 5510 západní 25. ulice v Ciceru. Sál bude připraven k pohodlnému posezení a budou podávány teplé obědy, obložené chlebíčky, párky, zákusky a nápoje. Otevřeno bude od 11 hodin dopoledne do 5 hodin večer a na prodej budou rozmanité dárkové předměty, ozdoby na stromček a knihy. U stánku s pečivem budou opět vyhlášené dorty, výtečné zákusky, vánočky a koláče,

oblíbené košíčky s domácím čajovým pečivem a umělecky zdobené perníčky, mikulášky a srdečka - vše upečeno a nazdobeno členkami ČŽNR.

Pro naše děti bude opět připravena krásná výstava s pohyblivými figurkami a světelnými efekty nazvaná "Vánoce v říši loutek". Ve 3 hodiny odpoledne sbor 30 dětí předvede vánoční program s recitací a zpěvem našich krásných koled a po besídce, v tradici zvyků drahého domova, zavítá na bazar Mikuláš, anděl a čert a bude následovat nadílka.

Československá Ženská Národní Rada vás upřímně zve na letošní bazar, 7. prosince, jehož čistý výtěžek bude věnován pomocným a dobročinným účelům. Přijďte si s námi zavzpomínat na naše krásné tradice a zvyky a položit tak základ ke sváteční náladě Vánoc. Vstup i parkování jsou volné.

The Polish Museum of America

"So familiar is the postwar division of spoils in Europe - said NEWSWEEK 11-3 - that the East bloc's periodic eruptions usually startle the West: East Germany in 1953; Hungary in 1956; Czechoslovakia in 1968; Poland repeatedly, culminating in the Solidarity in 1980 and 1981. Recently, as Hungary quietly marked the 30th anniversary of the most violent of those episodes, 122 prominent dissidents from the four countries issued a joint appeal linking all these attempts to throw off Soviet control."

"In our age which proudly proclaims the end of colonialism, when countless people of Africa, Asia, Latin America and Oceania have been granted their freedom and independence, it is truly incomprehensible how the world community can tolerate the continuing enslavement of

thousand-year-old nations in the eastern half of Europe," said Prof. Laszlo at the inauguration of the Institute of Central European Studies (ICES) on October 14th, 1986.

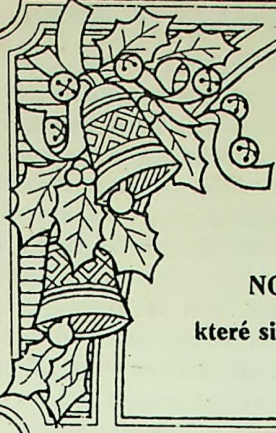
Is this a coincident? A planned and coordinated action on two continents? Or, a natural historical development unfolding before us? POLISH MUSEUM OF AMERICA invites you to join discussion on:

THE UNITY OF CENTRAL AND EASTERN EUROPE opening statement by Andrzej Kawczak, Professor of Philosophy at Concordia Univ., Montreal and co-founder of the Institute of Central European Studies.

November 28th, 1986

at 7:30 P. M.

984 N. Milwaukee Ave.,
Chicago, Illinois 60622
348-3352 - 278-3214

**Upozornění
krajanským spolkům**

Žádáme zdvořile, abyste v
některé z příštích schůzí projed-
nali **VÁNOČNÍ** nebo
NOVOROČNÍ BLAHOPŘÁNÍ
které si přejete uveřejnit v Hlasu teli.
S přátelským pozdravem
redakce

All New

Never before available in the US
the only authorized translation of the original

Czech Cuisine
cook Book
IN ENGLISH

with US standard measurements hard bound with over 220
pages and 92 color photos with many entertaining
illustrations—old Czech recipes from soups to desserts

an Ideal
Christmas gift!

only
\$14.⁵⁰ each
postage paid

CZECH COTTAGE
100 - 16th Avenue S.W.
Cedar Rapids, Iowa 52404
319-366-4937

**Pozvánka
na**

DOBROČINNÝ VÁNOČNÍ BAZAR
Československé Ženské Národní Rady v Exilu,
Chicago, Illinois

Neděle, 7. prosince 1986

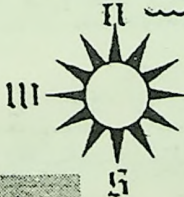
Budova AMERICAN LEGION (Post č. 96)
5510 záp. 25tá ulice, Cicero, Illinois

Otevřeno od 11. hod. dop. do 5 hod. večer
Velké parkoviště.

Prodej dárkových a uměleckých předmětů
Proslulé domácí pečivo, perníky a cukrovinky
Teplé obědy-Nápoje

Dětský vánoční program s nadílkou ve 3 hod. odp.
Vstup volný

Výtěžku bazaru bude použito k další dobročinné práci
Telefon: 442-8265

**DISCOVERY
TRAVEL INC.**
641 S. La Grange Rd.
La Grange, IL 60525

Cestování kamkoliv na světě Vám zařídíme
k Vaší spokojenosti.
Pozvání příbuzných z Československa
rychle-spolehlivě-bez poplatku
letenky za nejnižší ceny

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut.
pojištění, překlady

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou
notářsky ověřené.
**PRO BLÍŽŠÍ INFORMACE
VOLEJTE**
LIBBY BUCEK-(312) - 482-8515

Ze Sdružení českých svobodomyšlných škol

Řádná schůze zástupců se konala v sobotu 8. listopadu 1986 ve škole T. G. Masaryk v Ciceru, IL. - Z celkového počtu 45 zástupců bylo přítomno 33.

Schůzi zahájil a řídil předseda, br. Václav Ženíšek. Po zahajovacích obřadech a vzdání slibu věrnosti americké vlajce, br. předseda upozornil na závažný obsah této přísahy, která se před zahájením každé schůze vzdává - vyzvedl krásná slova této přísahy a žádal, aby se podle toho také každý řídil. Necht' si každý uvědomí co slibuje a jak se také ve skutečnosti chová.

Z úředníků chyběl pouze br. administrátor Václav Baštář, který je nemocen. Jeho zprávu přednesl br. redaktor Sáva Roknič.

Podle zprávy učitelského sboru bylo v minulém měsíci zapsáno ve škole Alois Jirásek 23 žáků s průměrnou návštěvou 19 a vyučovacích hodin bylo 12. Škola Brookfield měla zapsáno 8 žáků s průměrnou docházkou 7 a vyučovacích hodin bylo 12. Škola Karel Havlíček měla zapsáno 9 žáků s průměrnou docházkou 7 a vyučovacích hodin bylo 12. Škola T. G. Masaryk měla zapsáno 17 žáků s průměrnou návštěvou 15 a vyučovalo se

rovněž 12 hodin.

Zprávy z patronátů škol se shodovaly v tom, že se konaly na všech školách "Halloween-Party" - děti přišly v maskách a měly menší program a občerstvení. Při té příležitosti paní Malinová ze školy Alois Jirásek oznámila, že některé děti ze školy A. J. budou spoluúčinkovat v programu "Vánoce kolem světa", který se každoročně koná v průmyslovém muzeu v Chicagu. Letos se český program koná již 25. listopadu t.r. Vánoční besídky, které bývají spojeny s nadílkou, se konají na všech školách v sobotu 20. prosince. Bližší bude ještě oznámeno.

Škola Jan Neruda, třída pro dospělé, která mívá své vyučování vždy v úterý od 7 hod. več. má zapsáno 23 posluchačů, kteří si připravují také vánoční večírek s menším programem a pohoštěním na úterý 16. prosince t.r. Její ředitel, pan Frank Pešek, byl podruhé operován a nyní se nachází v domácím léčení.

Redaktor Svobodné Školy, br. Sáva Roknič ve své zprávě, kromě jiného, objasnil velmi zajímavě svou činnost a vysvětlil práci, která s tím souvisí.

Co se výroční žakovské akademie týče, bylo rozhodnuto, že se bude konat tak, jak se konávala každým rokem, s tím rozdílem, že tentokrát "paní Štěstěnka" na akademii nebude. Akademie se bude pravděpodobně konat v neděli 12. dubna 1987 v Sokole Berwyn. Bližší zprávy budou ještě uveřejněny.

Příští schůze Sdružení škol se koná v sobotu 13. prosince 1986 ve 2 hod. odpoledne ve škole T. G. Masaryk v Ciceru a přítomnost každého zástupce je žádoucí. -vm-

BERWYN NATIONAL BANK

JEDINÁ ČESKÁ BANKA
7112 W. CERMAK ROAD
BERWYN
Telefon: ST 8-4700

Pondělí úterý čtvrtek 9 ráno
do 3 odpo. Ve středu zavřeno.
Pátek 9 ráno do 3 večer.
Sobota 9 ráno do 1 odpoledne.

CSA Fraternal Life

Formerly Czechoslovak
Society of America

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe vám nabízí
nejvýhodnější druhy životních pojištění, pojištění poskytující pravidelný starobní
důchod, jakož i pojištění hypoteční.

PHONES: (312) 242-2224 or 795-5800
2701 So. Harlem Ave., (P. O. Box 249) Berwyn, IL 60402-0249

Western

National

FDIC

Bank

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
Telephone 656-2000

Banking Hours

Monday	9a. m. to 3p. m.
Tuesday	9a. m. to 3p. m.
Wednesday	Closed
Thursday	9a. m. to 3p. m.
Friday	9a. m. to 6p. m.
Saturday	9a. m. to 12noon

Drive-In and Walk-Up

8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 3p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 6p. m.
8a. m. to 3p. m.

Fotografická výstava východoevropských židů v Spertus Museum

Yale Strom a Brian Blue na svých cestách východní Evropou v r. 1984 zachytili kamerou příslušníky svého židovského národa v jejich denním životě. Souhrnem svých rozsáhlých zajímavých a dokumentárních snímků uspořádají výstavu pod názvem A Tree Still Stands: The Last Jews of Eastern Europe.

Otevření této výstavy se koná dne 5. prosince v Spertus Museum, 619 S. Michigan v Chicagu.

Před druhou světovou válkou žilo ve východní Evropě přes 5 mil. Židů z nichž Holocaust

přežilo 117.000 tisíc (počet mimo Sovětský svaz). 150 zvětšených fotografií, které jsou umístěny na panelech, zachycují zvyky, umění, kulturu, literaturu a náboženství židovského národa. Přidružená výstavka Roberta J. Steinberga pod názvem The Sound of Falling Leaves je sbírkou 25 albumů, které zachytil v r. 1985 "Prague Portfolio" pohledy z Prahy, v nichž Steinberg dokumentuje zbytky židovské architektury v Československu. -Výstava bude denně otevřena.

Zdařilé posvícení

(Successful Thanksgiving Day)

Hospodáři sklídili své žirné lány
všude zelená se pole obsetá.
Pod střechou jsou pluh, sekačky a brány,
kuchyni již voní mouka namletá.

Skončilo se každodenní lopocení
v kancelářích, továrnách i na poli,
lid se dočkal vysněného posvícení,
dnes necítí únavu a mozoly.

Boží chrámy jsou křesťany přeplněné,
Bohu za dary vděčí lid klečící,
zní zpěv Matce Páně nebem vyvolené,
Tělo Páně sílí duše věřící.

Úředníci, dělníci a výměnkáři
bez rozdílu zasedli si za stoly,
při hostině přátelům zrak štěstím září,
při vínu a besedě zpěv hlaholí.

Dnes jsou plny světnice a sály,
při hodech a tanci lid se veselí,
dětí mají všechno, čeho si jen přály,
ženy pro žebračky stoly prostřely.

Náš lid, který od Čech luh a moře dělí,
o své staré vlasti nyní přemítá,
má rád buchty, husu, knedlíky a zeli,
dnes i prosebníkům dá jist dosyta.

Na jídle si pochutnali psi a ptáci,
již jsou užiteční v domě v zahradě,
muži, ženy, hrdí na poctivou práci,
rozjeli se domů v dobré náladě.

Josef V. Tománek

New York, listopad 1986

Na vánoce do Československa.

Odlety: 15. 20. a 22. prosince.

Ceny letenek od 1. listopadu do konce dubna jen 624.00 dol.
do Prahy či Bratislavy, a do Vídně 545.00 dol.

Florida Escapade, Bus Tour na Floridu, 9 dní pobytu,
Orlando - Epcot Center, Disney World, Sea World a jiné. Odjezd
27. února 1987. Cena 469.00 dol. včetně prvotřídního ubytování,
pěti večerů, moderního autobusu a prohlídek všech atrakcí v
Orlando.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou. Zájezdy na Havajské
ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné
Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

TUZEX, oblíbený dárek vašim drahým. Vyřizujeme rychle a
spolehlivě.

Na vaše pozvání vyřídíme rychle a přesně návštěvu vašich
příbuzných na nejnižší ceny.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Rd. Berwyn, Ill. 60402
Tel: 312-749-1333 nebo 242-1512

Mr. Walter Netsch, President
Board of Commissioners,
Chicago Park District
425 East McFetridge Drive
Chicago, Illinois 60650

Re: Masaryk Monument -
Midway Plaisance

Dear Mr. Netsch:

I am not old enough to remember T. G. Masaryk as professor at the University of Chicago, yet old enough to remember President Eduard Beneš living at the Windermere East during World War II and continuing the work he had shared with President Masaryk. His series of lectures on democracy given at the university in '39, and published by Macmillan, "Democracy Today and Tomorrow", still have something to say to us. In finally closing his lectures, he says of democracy: "In a word, it is the continuation of the fight for a better society. That is the ideal of democracy. This ideal is something so high, so valuable, and so dignified that it is worth believing and living. It is worth being a democrat".

Chicago, and especially the University, were important in establishing a Republic of Czechoslovakia. One could speculate that without Masaryk at the U. of C. history might have taken a different turn.

As for the sculptor, Albín Polášek, and his statue of the Blaník knight in memory of Masaryk - this artist did much of his best work in Chicago and inspired many students when he taught at the Art Institute. His studio was in the Jackson Park area, Loreda Taft the first person he called on when he arrived here. Early on he created a scandal when the Art Institute placed his bronze nude "Sewer" on the front steps of the museum and the city censor, Funkhouser by name, demanded its removal. It was the courage of the Park Commissioners in 1916 which supported the Art Institute's position that the city censor had

no jurisdiction over their "front porch" because the museum stands on park land. Again, this happened just before I was born, but I heard the story told and re-told in our family and was pleased to read in "Carving His Own Destiny - the story of Albín Polášek" by Ruth Sherwood, that the family rendition was an accurate one.

We should care for and preserve our older pieces of art - yes, it hurts me every time I pass the Blaník knight and see the disrepair in the steps and platform, but where would be found a more noble vista than that of our Midway Plaisance? Polášek at one end, Taft at the other. This is the best site on which to honor T. G. Masaryk - surely there can be no doubt about it. We must have some relevance in the way we place our statues. Otherwise, in the argument to move statues to more publicly visible settings we could look forward eventually to moving all our statuary into suburban shopping malls? It lifts my heart, each time I am near the Masaryk memorial - I would hope young people today would make a pilgrimage (so far to come) from the suburbs to the University of Chicago on occasion to consider how much impact on our civilization a man like Masaryk - a college professor, a thinker, has made.

I am confident the Board of Commissioners will show as much courage as the 1916 Park Commissioners did and we will continue to see the Blaník knight in his superbly chosen site - steps and walk repaired.

Sincerely yours,
Mrs. George Kadlec
Chicago, Illinois

Čtená redakce!

Připojuji se k Vašemu návrhu pro umístění sochy T. G. Masaryka na Solidarity Dr.

S pozdravem, Marie Polanka
Cleveland, OH.

Vlasta Burián

Jára Kohout:

Když Ferenc ode mě koupil kabaretní číslo "Námořník" v roce 1921, seznámil mě s Vlastou Buriánem v Černošicích u Prahy. Do zahradní restaurace "U Kulhavých" přijel král komiků v nové renaultce. To už Vlasta věděl, že jsem literární příštipkář a chtěl, abych mu něco jevištního usmolil. Tenkrát jsem mu upatlal "Pilota" a "Funebráka". Provozovací práva jsem mu prodal za 600 kačen. Obě sóla dělal v Hašlerově kabaretě v Lucerně.

Milhavě si pamatuji co bylo v tom sóle. Samá smutnota. Chtěl funebráka, měl Funebráka. Vlasta báječně plakal, ale ještě lépe se smál. V tom sóle bylo: "Svěřil jsem se kamarádovi, že mě odešla choť do věčných lovišť. Tolik let jsme byli spolu a už jí nemám. My jsme byli víc než muž a žena. Ona byla moje přítelkyně, milénka. Odchodem mě zlomila srdce. - Přítel Karas uznale mě pravil: "Čas všechno zhojí. Za pár roků najdeš jinou družku života. Vezmeš si ji a ona také bude přítelkyní a milenkou!" "Hm, to je možný! Ale co budu dělat dnes večer?" Plakal a zpíval:

Kapradí na hřbitově, roste na každém hrobě.

Uprchlo moje mládí, rovnou pod to kapradí.

Až já budu v hrobě tlít, přijď mě hrobku ozdobit
pohřebnímu ústavu, nezapomeň zaplatit.

Dva tisíce devětset, esli jsem si to nesplet!

Když žila, ptal jsem se jí: "Až umřu, ženuško, dáš mě pohřbít nebo spálit?" Ona chudinka ta moje št'abajna řekla: "Já tě překvapím!" - Nenudím vás? Pryč a pryč je všechno, celá má naděje! V pohřebním ústavě mě řekli, že dostanu slevu, když odeberu 6 rakví najednou. Co bych dělal se šesti rakvema?" -

Ve Funebráku Burián zpíval: "Až já budu v hrobě spát, přijď mě na hrob udělat papírové kyticky, ozdob mě hrob celičky." Když v Lucerně přednášel "Pilota" vláda pozvala do Kbel Ference, Buriána, Dr. Červeného a dělali jsme propagaci pro letectví. Vlasta mě chtěl mít jen pro sebe a žádal mě, abych psal jen pro něj gagy.

Ferenc byl pro něj velká konkurence a tu chtěl zničit.

Další setkání s Vlastou bylo v biografu Konvikt. Rudolf Friml z Ameriky přivezl do Prahy filmového herce, cowboye Edy Pollo, který hrál hlavní roli v seriálu "Červený Eso". Na slavnou premiéru jsme sestavili orchestrík. Burián tloukl do bubnu, Edy Pollo uměl na saxofon, já hrál housle, Rudolf Friml na piáno. V ozdobeném foyeru v biografu jsme hráli jakousi ouverturu k filmu. Chtěl jsem do kapely také Ference a Vlasta se rozkatil: "He, he, co to mluvíš, ty jeden Kogute, takový řeči si nech! Žádnýho šimráka mě sem netahej! Vůbec mě vo něm nemluv! On je tak vlezlejší, že dostává za filmování horentní sumy. Voni prej mu dávají 50 korun za den. Mě za filmování němeého filmu dávají jen 40." Za patnáct let na to Vlasta dostával v Praze za každý film 120.000 korun.

Vlasta Burián si mě oblíbil, protože jsem pro něj jako včelička sbíral vtipecy. Bydlel v domě České Banky na Václaváku a zval mě na obědy. Jeho krásná žena Nina dělala báječné švestkové knedlíky. Ta nikdy nesměla vynechat Vlastovo představení. Vždy musela sedět v hledišti. Když ji tam Burián neviděl, nehrál. Jednou v Báběnské a Hutní, kde později měl Vlasta své divadlo, nebyla v lóži. Byla u švadleny. Začátek představení se opozdil o půl hodiny, až přišla. Ti dva se milovali opravdu. Jí nevařilo, že Vlasta měl, než se vzali, nemanželskou dceru s Annou Pírkovou. To bylo dávno před tím, než se seznámil s Ninou. Tenkrát Burián byl sboristou v divadle Aréna. Po představeních chořoval s Daliborem Ptákem po hospodách a na obecnstvu se učil svá celoživotní sóla, jako italskou operu a řeckořímské zápasy se židli.

Ondrus & Son

Zhotovuje se příkrývky (deky) i polštáře
z příneseného peří,
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií)
do kuchyně, pokojů a ložnic,
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů
z husího práchevého peří a dakronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

NAVŠTIVTE NÁS!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky i anglicky.
Máme 50-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

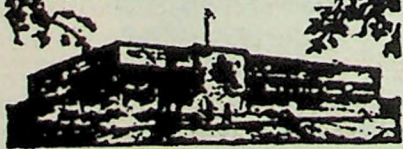
TĚŠÍME SE NA VÁS!

6533 West Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancerna.

1897 OSMDESÁT DEVĚT ROKŮ 1986
USPOKOJIVÉ SLUŽBY

Eighty-nine Successful Years in
Fraternal Life Insurance

**WESTERN FRATERNAL
LIFE ASSOCIATION**

ZÁPADNÍ ČESKO-BRATRSKÁ JEDNOTA
CEDAR RAPIDS, IOWA

The Largest Czech-American Fraternal Association

ELMER F. KARASEK, President
EDWARD J. ROZYPAL, Chairman of the Board
RAYMOND L. MILLER, Vice-President
HOWARD J. WOLFE, Secretary
PHIL J. TORTICIL, Treasurer
Pojištění pro celou rodinu

HALO!
HALO!
**DĚTI
NEZAPOMEŇTE**

že VYJÍMEČNĚ PRVNÍ sobotu
v měsíci ve 4 hod. odpoledne
hrajeme loutkové divadlo pro
Vás v Masarykově Škole
5701 w 22nd Pl. v Cicero
6. prosince
Nozdárek, těší se na Vás
Kašpárek

Richard Hanzlík

Vždycky jsem se domníval, kdoví kolik toho vím ze zoologie - na střední škole jsem z ní mívával zásadně jedničku, leč nedávná návštěva pštrosí farmy v kapské oblasti mne přesvědčila o opaku, že o tomto převelice zajímavém ptáku, největším ze všech ve světě žijících, nevím zřehla nic. A přece je pštrosí příběh zajímavost sama, někdy až fascinující. Čtete a posudte sami.

Stejně jako Johannesburg a zlato anebo Kimberley a diamanty, stalo se město Oudtshoorn synonymem se pštrosy. A tak jako u minerálů tu byla léta konjunktury a naopak náhlých poklesů, ne nepodobná zlatým horečkám 19. stol. Jak se sem ptáci dostali a proč právě Oudtshoorn se stal světovým centrem pštrosího průmyslu?

O pštrosím peří je známo, že bylo vysoce ceněno už v dávných staroegyptských dobách, zatímco nástěnné kresby v jeskyních Sahary, pravděpodobně z doby 5.500 let před Kr., svědčí dokonce o dávnějším zájmu o tohoto nelétajícího ptáka. Leč teprve až v 19. století došlo k chovu jich v zajetí a to hlavně kvůli peřím, po němž svět tak dlouho lačnil. A právě zde, v Jižní Africe, s tím začali i když se peří jihoafrického pštrosa zprvu nemohlo s peřím severoafrického jakostí srovnávat.

Pštros je nejrychlejší stvoření o dvou nohách, je schopen dosáhnout rychlosti 60 kilometrů v hodině za pouhé 1,5 až 2 vteřiny od stavu klidu a je s to ji udržet na dlouhé vzdálenosti. Nejlepší atlet se svými 30 kilometrů v hodině vypadá vedle něj uboze, běžec maratonu (prům. 22 km za hod.) dokonce jako ještě větší žabař. Cheetah je ovšem rychlejší, uběhne hravě víc než 100 kilometrů v hodině - je mu však k tomu třeba čtyř noh. Pštrosí skoky měří něco mezi 6 a 8 metry a zdá se, že k tomuto výkonu mu není třeba vyvinout zvláštní úsilí - křídla jsou lehce rozpatá, jen natolik aby to stačilo k udržení rovnováhy, hlava je pyšně vztyčená. A vidíte, jsou to právě nohy pštrosa, co je na nich nejzranitelnější. Ti z ranných pěstitelů, kteří si toho nebyli vědomi, o nejednoho ptáka přišli, většinou mladé, když ho našli se zlomenýma nohama. Pštrosí kosti jsou až překvapivě křehké. Zatím co si s jeho dlouhým krkem můžete leccos dovolit, pštrosí noha je nanejvýš zranitelná. Bezpochyby je tomu tak proto, že jde o tak prominentní část ptáka.

Peří co symbol.

Jak jsem se už zmínil, bylo to jeho peří, které upoutalo pozornost světa na tohoto podivného ptáka. Staří Egypťané i peří cenili a zvolili si je za symbol pravdy a spravedlnosti, zřejmě proto, že na rozdíl od jiných je pštrosí pero ideálně vyváжено - střední osa vede přesně prostředkem.

Rímští vládcové zdáli se víc zainteresováni vystavováním ptáků na odív římským davům, zapřáháním jich do svých válečných vozů, anebo dokonce předkládáním pštrosích mozků při hostinách.

V Evropě věděli o peří pramálo až do doby návratu křižáků z výprav, kteří přinesli atraktivní pera s sebou. Když si Černý princ zvolil tři pštrosí pera za svůj erbovní symbol, ujmouti v Evropě bylo zajištěno. Dodnes jsou tři pštrosí pera erbovním znakem princů Waleských, vě. toho posledního. (Jak dobře víme, je v erbu kromě tří per nápis ICH DIENE, památka to na slepého Jana Lucemburského, který padl hrdinnou smrtí v boji s Angličany u francouzského města Kresčaku).

Století za stoletím „pštrosí“ móda jak přišla, tak zase odešla. Pštrosí péra si přišla na své u dvora francouzského „Krále Slunce“ Ludvíka XVI., Marie Antoinette se neukázala lidským zrakům bez nezbytného pštrosího peří ve svém pracovně upraveném účesu. Později se i od dam anglického dvora očekávalo, že se pera stanou nedílnou součástí jejich formálního účesu. Stále se zvyšující poptávka po pštrosím peří přiměla farmáře k tomu, že se začali zajímat o chov

Marie Antoinette

ptáků, kteří až dosud pobíhali divoce po jejich pozemcích. V severní Africe se tato praxe ujala mnohem dříve než všude jinde, bohužel zbaveni jednou ročně svého peří, hynuli ptáci bez potomstva. Byla to Jižní Afrika, kde bylo dosaženo v chovu pštrosů v zajetí největšího pokroku.

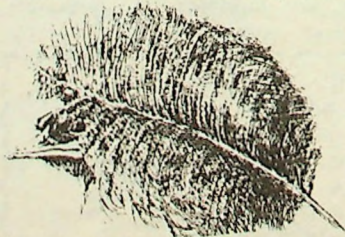
Je tomu o něco málo víc než jedno století, co jistý farmář dovezl z ciziny umělou líheň a brzy uspěl ve vývoji vlastního, prostého avšak nicméně účinného inkubátoru pro pštrosí vejce. Od té doby bylo možné odstranit vejce z hnízda a lhnout kuřata za kontrolovaných podmínek. Pštrosí průmysl zapustil kořeny.

Roky konjunktury.

Až do konce minulého století, zhruba do doby vypuknutí anglo-burské války, šel pštrosí průmysl utěšeně vpřed, vzor hlavnímu poklesu cen na burse v letech 1894-1899. Pokles ten nebyl první, ani poslední. Ceny se řídí poptávkou, na druhé straně převýrobu. Až teprve, když válka skončila, konjunktura znovu ožila. Tak do roku 1910 napočítali v kapské oblasti 746,736 chovných ptáků produkujících ročně 741,018 liber peří v celkové hodnotě 2 milionů liber šterlinků.

K velké lítosti farmářů byl to však poslední z roků hojnosti, neboť v roce 1911 se karta obrátila. Co bylo toho příčinou? Někteří módní experti tvrdí, že příčinou veškerého zla se stal advent automobilů, které svou rychlostí vyřadily pštrosí pera z oblíbenosti. Dámy ztratily zájem o širokánské, rozkošné klobouky, které se nosily v pomalejší se pohybuje kočárech tažených koňmi. Romantika doby vzala tím za své.

A tak to šlo dál a dál, jednou nahoru, podruhé dolů. A tak je

tomu až do dneška. Je vskutku zajímavé o tom všem číst, je to však dlouhá historie a není účelem těchto řádků zacházet tak daleko do takových podrobností. Kapitulu uzavřu tím, že moderní průmysl pštrosích farem se vpravdě datuje od roku 1945, kdy jak víme, skončila II. světová válka. A tu je třeba se zmínit o tom, že to byla britská královna, dnešní „Královna Matka“, která v této oblasti sehrála hlavní roli. V roce 1947 navštívila s dcerami Jižní Afriku a po návratu vrátila pera módě. Její vnuk, princ Charles, dnešní princ Waleský a jeho mladá choť, princezna Diana i ti mnohým přispěli. Charles jistě už proto, že v erbu princů Waleských jsou tři z nich.

A copak asi stojí jeden takový pštros?

Cena pštrosa spočívá v tom, že nic z něho nepříjde nazmar. Peří: dospělý pták je škubán jedenkrát v 8 měsících a peří je prodáno. Maso: ptáci, nehodící se stářím k dalšímu chovu, jsou poraženi a krk a nohy prodány, z krku je dobrá polévka, z noh řízky, které najdete na jídelničkách těch nejpřednějších hotelů, nohy se rovněž vyvážejí do Evropy. Pštrosí „biltong“ (sušené maso) nabyl časem značné obliby, prodává se však jen doma.

Kůže: z kůže se vyrábějí vysoce kvalitní rukavičky, dámské kabelky, peněženky a celá řada jiných předmětů určených pro turistický sektor. Tuk: dříve používán k mazání zbraní, sedel a obuvi, dnes je surovinou k výrobě mýdla.

Vejce: se prodávají i s obsahem (váha prům. 1 a půl kg jedno se rovná asi 24 slepičím dobré čekáte-li party) anebo se prodávají vyfouknuté, sběratelům. Na farmách, uvažené natvrdo, jsou doplňkem kuřecí potraviny, stejně jak tomu bylo v 19. století.

Kosti: kostní moučka slouží jako výborné přírodní hnojivo.

*

Přesto, že jsme celého pštrosa zkonsumovali, je tu ještě hodně k poučení, tak například jaké má takový pštros rozměry: pštros dosáhne průměrné výšky 2,1 až 2,5 metrů, váží 105 až 150 kg, na farmě když dosáhne maxima vzrůstu, průměrně 130 kg. Barva (kdo jste tohle věděli?) pštros je barvy černé, pštrosice tmavošedé. Vyjimka tu neexistuje.

A podíváme se dovnitř, zajímá nás především srdce - je velké a dobře vyvinuté, jak lze očekávat u běžce jejich formátu a váží kolem 800 gramů.

Jak že dlouho pštrosi žijí? V divočině kolem 30 až 40 roků, zdomácnělý pták často dosáhne padesátky. Avšak nezapomeňme na dědečka v oudtshoornských kruzích, povídá se, dosáhl jeden Metuzalém 81 let.

Hlas: i když kuře sem tam zapípne, brzy ztratí hlas nadobro.

*

Už jste někdy slyšeli o „tančící Matildě“? Tahleta nemá nic společného s Austrálií. Když to na pštrosa přijde a dostane se do extase, začne „tančit valčík“ (tak se tu tomu říká). Tanec spočívá v běhu v kruzích, pštros jako by tančil na špičkách, křídla rozepjatá, takže vypadají jako balony. Někteří tančí s takovou vervou, že je popadne závrať a praští sebou o zem, vystavující se nebezpečí, že si zlomí nohu. Nu, jiní jsou při tom tak dalece kabrhlači, že se závčas vzpamatují, začnou se chytrácky točit opačným směrem s virtuositou, kterou by jim záviděli ti nejlepší ze lvů tanečních parket.

*

A závěrem: Strká hlavu do písku, znáte ono rčení?

Strká opravdu pštros hlavu do písku, když mu teče do bot? Řekněme hned, že to pravda není, je to urážka tohoto ptáka. Naopak pravda je, že pštros není Einstein ptačího světa - na svou velikost má velmi malý mozek, o nic větší než jedna z bulv jeho očí (pštrosi mají mimochodem výtečný zrak, další aspekt schopnosti přežít), váží přibližně 40 gramů. Už jen tohle by nás mělo varovat, že pštros je s

inteligencí na štiřu, aniž

bychom museli být

očitými svědky

toho, jak

mu průvodce nasazuje na hlavy pytel to pštros zkrátne jako jehně, anebo toho, jak párek pštrosů, který celých 25 let seděl na vejcích a nic nevyvedl, jen aby se líbil turistům.

Nikoli pštros nikdy hlavu do písku nestrká. hrozí-li mu nebezpečí, pštrosata, ba dokonce i dospělí někdy zploští své dlouhé krky a natáhnou je na zemi, v pokusu splynout s terénem, to je všecko.

Kondor a kolibřík

(Naslouchal prof. Dr. Josef Kratochvíl)

Mezi největší „dravé ptáky“ náleží kondor andský (Vultur gryphus L.) a jeho takřka již vyhynulý kondor kalifornský (Gymnogyps californicus). Oba dosahují výše 130 cm až 180, kdežto např. orel bělohavý (Haliaeetus leucocephalus), který je ve znaku USA, je jen 100 cm a orel obrovský z Kamčatky Haliaeetus pelagicus P.) a největší sup bradatý (Gyptaeus barbatus) rozšířený v Africe, ale i Asii a Evropě, dosahuje 110 cm. Kondor andský je pravým králem andských velehor a ač patří k supům, žije se nejen mršinami např. guanaků a lam a vigung, ale uloví i živou zvěř.

Mezi nejmenší ptáky patří bezesporu kolibříci, kteří měří mezi 6 až 8 cm např. Annakolibřík (Calypte anna) čmeláci vila (Chatocersus bombus) z Peru a Brazílie (6cm až 8 cm) ze severní a střední Ameriky, nebo Luciferův kolibřík (Calothorax lucifer) z Mexika a sev. Ameriky. K větším kolibříkům patří skřítek (Lophornis ornata) z Brazílie 12 cm, Sylpa podivná (Loddigesia mirabilis) z Peru 12 cm, kolibřík běloprsý (Florisuga mellivora) z Mexika 12 cm a mnoho dalších. K největším kolibříkům patří kolibřík jamajský z Jamajky 24 cm (ale tu délku těla vytváří z poloviny dlouhá ocasní pera).

Kolibříků je na 300 druhů a jejich váha je mezi 2 až 5 gramy. Museum přírodních věd ve Stuttgartě, kde jsem pracoval v roce 1953 a 54 má největší sbírku světa (vycpaných kolibříků). Sběrka sice přečkala světovou válku, ale zůstává ještě „ve skladišti“ protože museum nemá takového odborníka - ornithologa, který by upravil sbírku pro veřejnou výstavu. Kolibříci se těžko chovají, ale zoologická zahrada „Wilhelma“ v Bad Cannstattu měla již několikrát živé kolibříky, kteří po měsíce poutali zájem návštěvníků. Ale i při největší péči je těžké udržet v Evropě kolibříky na živu. Naproti tomu kondoři andští žijí v zoologické zahradě „Wilhelm“ již přes 35 roků. V zoologické zahradě v Bad Cannstattu jsem měl možnost pozorovat let kolibříků a jejich způsob života v omezeném prostoru, ale zvláště také kondory andské, kteří mne poutali po desítky let a poutají dosud. Cannstattská zoo byla hlavním cílem mých přetných athologických pokusů a pozorování, kdežto mnichovská zoo, norimberská, frankfurtská, hanoverská, hamburská, ale i většina švýcarských zoo, mi sloužily jen k srovnávacímu studiu.

„Já jsem největším létajícím ptákem! Kraluji nad velehorami Andami a z výše mnohatisíců metrů shlížím na své království“, rozhlašoval kondor andský a s pohrdáním se vyjádřil ke zprávě svých nobsledů, kteří sem zabloudili až ze Sibíře.

„Kolibříci jsou velmi rychlí a obratní v letu- mnozí ptáci tvrdí, že jsou ti nejobratnější letci“, popuzoval havran kondora.

„Nesmysl! Já jsem nejlepším letcem a také nejobratnějším. Co chce ten malý kolibřík, vždyť ho mohu zahubit jedním prstem svých pařátů. Nestojí mi ani za zobnutí- je malý jako čmelák“, smál se opět kondor.

„Ale pestrostí barev s nádherou svého peří soutěží kolibřík s nejkrásnějšími motýly a květy“ popuzoval dále havran.

„Nesmysl! Kondoři jsou nádherní a majestátní ptáci a samci nosí na hlavě korunu, hřeben, odznak své majestátnosti! A konec z debatou“, rozhodl nyní kondor. „Nás kondorů je málo druhů, kdežto kolibříci jsou na druhy tak početní, že se v nich málokdo vyzná... A všichni jsou jen trpaslíky!“ „Přesto mají po celém světě tu nejlepší pověst, odváží se k námice opět havran. Odpovědi mu byl jen silný kovanec mocným a tvrdým zobákem kondora... „Kolibříci, ty perly mezi ptactvem se sešli na malém shromáždění, aby si „povykládali“. Malý orlozobec (Eutoxers aquila) z Bogoty vedl hlavní slovo: „Jsem sice nejmenší mezi ptáky, ale milujeme svobodu a tu si budeme vždy bránit i když se nám někteří proto vysmívají, že malý trpaslík nemá právo si „otvírat hubu“, jak říkají“. Kolibřík čimborasový (Oreotrochilus chimborazo) k tomu dodal: „Ne velikost a síla rozhodují o chodu světa... Všichni jsme dílem Tvůrce a Ten nás všechny štědře obdaroval. My chválíme Stvořitele svou pestrostí a rozličností, jiní mají chválit svého Tvůrce svou velikostí a mocí a tu užívat k ochraně malých a slabých!“ „Dobře to pravíš“, potvrdila zlatovláška ušatá (Heliothrix aurita) z Brazílie, „ale víš že

Pokrač. na str. 12

Tužby sovětského zítřka

Manifest adresovaný sovětskému lidu

Životní podmínky sovětského lidu, bez ohledu na to, kde pracují, at' v průmyslu, zemědělství, dopravě, konstrukci, státním aparátu anebo vědě - se rovnají mzdám věrejška anebo předvěrejška životním podmínkám vyvinutých zemí. Chabá pracovní organizace, ubohá pracovní morálka, nízký stupeň mechanizace a automatizace, manuální práce a práci vyžadujících procesů, nedostatek komputeri- zace kontrolních systémů a vědecké práce, porušování pravidel bezpečnosti vybavení a zdravotních norem, trvalé a věčně se opakující "bystro-bystro" před uvávkou každého měsíce, kvartálu a roku, chud'ouká veřejná dodávková služba potravin - to jsou charakteristické rysy ohromné většiny sovětských podniků a organizací.

Na sklonku pracovního dne se vám jen ztěžka podaří vecpat se do biografu anebo divadla, kavárny, restaurace anebo na nějakou sportovní událost. Počet biografů v SSSR na 1,000 obyvatel nepřevyšuje jednu třetinu až pětinu obyvatel vyvinutých zemí Západu a pokud restaurací a kaváren se týče, poměr se rovná jedné desetíně až dvacetině těch na Západě.

V sektoru veřejných služeb se SSSR s kapitalistickými zeměmi prostě rovnat nemůže. Ani dokonce ne s vyvinutými zeměmi. Existuje tu až zoufalý nedostatek každodenních služeb, v první řadě ovšem v obchodech, spořitelnách a zdravotnických centrech. Sáhodlouhé fronty se staly neodlučitelnou částí života sovětského lidu.

Hladové mzdy vedou k feminizaci mužů, kteří nejsou s to finančně zabezpečit rodinu - se všemi negativními následky s tím souvisejícími, vzděláním dětí a rolí mužů ve společnosti jako takové.

Výsledkem neschopnosti mužů podporovat rodinu má za následek maskulinizaci žen. Marx řekl, že pokrokovost společnosti by mohla být stanovena v termínech postavení něžného pohlaví. Sovět ministrů SSSR právě přijal resoluci zakazující zaměstnávat ženy v těžké práci. 60 roků trvalo, než se k tomu rozhoupali a přesto zůstává jen při tom, co stojí na papíře a ženy konají přesně to, co konaly před tím.

Ježto z platu hlavy domácnosti nelze vyjít, ženy v SSSR jsou nuceny opouštět rodiny a děti a hledat práci v továrně anebo kanceláři. Práce ovšem, jak všichni víme, neosvobozuje ženu od práce v domácnosti a péče o manžela a děti. Důvod výskytu tolika problémů mezi dětmi a mladými provinilci spočívá hlavně v tom, že se doma o ně nikdo nestará, proto čerpají své vzdělání z ulice.

Za těchto sociálních a politických podmínek, opilství a alkoholismus vzkvétají, spolu s prostitucí a krádežemi.

Sovětský svaz pevně získává prvenství ve světě ve své spotřebě tvrdého alkoholu - 11 litrů vodky a jiných lihovin zkonsumuje každý jednotlivý obyvatel, vč. dětí. V období mezi roky 1950 a 1984 zvýšila se spotřeba alkoholu čtyřikrát a 10 až 15krát víc vodky se dnes v Sovětském svazu zkonsumuje než v carském Rusku.

Alkoholismus žen, který obzvláště nabývá vzrůstající tendenci, je dnes na pořadu dne a příčinou podstatného vzrůstu počtu duševně a fyzicky vadných novorozenat.

Alkohol vnikl hluboce do života sovětského lidu a nabyl charakteru národní pohromy, jež hrozí samé budoucnosti naší země a lidu.

Rodina je to, které v sovětské společnosti hrozí střemhlavé zhroucení. R. 1913 připadalo 0,44 rozvodů na každých 100 manželství, v r. 1965 ji už bylo 17,94 a o 10 let později 28,52. Pročež, od r. 1913, v porovnání s r. 1965, se počet zvýšil o 59 procent a 65krát v porovnání s r. 1975.

Za přítomnosti stavu věci je sociálně ekonomický vývoj naší země úzce spjat s chvátajícím vědeckým a technickým pokrokem. Zintevňující se výroba, šetření pohonnými látkami, energií a materiálními zdroji, účinné využití pracovních zdrojů - všechny tyto oblasti se mohou zdárně vyvíjet jen tehdy, dostane-li se jim náležitého užití přístupného vědeckého a technického potenciálu.

Sovětský svaz, co do počtu svých vědců, je na vedoucím místě na světě. Každý čtvrtý z vědců světa je sovětský občan. *) Počet vědců v SSSR se každých sedm let zdvojnásobí, poměr s Amerikou 2:1 ve prospěch Sovětů. Sovětský svaz také vede v počtu vynálezů. **)

*) R. 1980 bylo v SSSR 12,073,000 vědců, t. j. 36,8 procent všech vědců ve světě (The New Book of World Rankings, New York, 1984, str. 380).

**) R. 1980 byl SSSR druhou zemí na světě co do počtu patentů (618,998), Spojené státy byly první (1,113,929). SSSR byl na třináctém místě co do počtu produkce registrovaných prototypů (8,764), Japonsko bylo první (147,366). (Viz nahoře, str. 217, 218.).

První sputnik, první kosmonaut, první nukleární elektrárna... Sovětský svaz byl jednou z lokomotiv vědeckého a technického pokroku.

Polovina sedmdesátých let se stala svědkem nové technologické revoluce ve světě, založené na posledních novinkách ve vědě a technice. Sovětský svaz nedoceníl význam těchto nových vývojů světové vědy pro svou vlastní národní ekonomii a zesílení svého vojenského potenciálu, věnoval na vědecké objevy a pokusnou konstrukční práci 1,5 až 2krát méně než země Západu a tím začal za nimi postupně v těchto oblastech pokulhávat. Obzvláště markantní zaostalost možno spatřovat v takových oblastech, zásadně důležitých k vědeckému a technickému pokroku naší země, jako jsou automatizace a mechanizace pracovních postupů (40 procent veškeré práce v průmyslu samotném je práce rukodílná), kybernetických metodách administrace a v užití automatizovaných systémů (používání automatizace ve Spojených státech převyšuje obdobný ukazatel v Sovětském svazu víc než osmkrát), v komputizaci, vč. použití mikroprocesoru techniky a optoelektroniky, biotechnologie a atomové energie (výkonnost průměrné atomové elektrárny v Sovětském svazu je skoro čtyřikrát nižší než v USA) a v technologii zaměřené na úsporu energie.

Navic, nedostatek účinného mechanismu, nutného k rychlému zavedení oněch vývojů, od nichž lze hodně očekávat do národního hospodářství, měl negativní vliv na vývoj vědeckého a technického pokroku v SSSR. Vývoji vědy a inženýrství v Sovětském svazu se tvrději stává v cestu celý sociálně-ekonomický systém, který se snaží "vystřihnout" kdejaký pokus uplatnit výsledky vědeckého a technického pokroku, tak jako živoucí organismus odmítá přijmout cizí těleso.

Vědecká a technická zaostalost v SSSR se staly chronickými a nezodpověditelnými - jako kdyby naléhavé problémy hospodářského vývoje by bylo možno prostě vyřešit dovozem pokročilých západních technik a technologie, včetně konstrukce celých továren "až na klíč", placených našimi nevyčerpatelnými národními zdroji oleje, plynu, železné rudy, koncentrátů a jiných pro nás důležitých minerálů. Sovětský svaz žije pro dnešek - ti, co jej vedou, nemyslí na zítřek, budoucnost země a jeho lidu. "Après nous la deluge," prohlásila svého času Madame Du Barry, milenka francouzského krále Ludvíka XV. Dnes se historie opakuje, v jiné zemi a jiné historické éře.

V tomto roce slaví sovětský lid velevýznamné jubileum - 40. výročí vítězství ve Velké Vlastenecké válce (II. válce světové). "Nikdo není zapomenut..." - to se týká více než 20 miliónů sovětských lidí, kteří za Vítězství dali život; "...nikdo není zapomenut" - to se týká toho, co vedlo k těmto enormním ztrátám na životech.

Rozbor prvopočátků války dává na jevo, že Rudá armáda a Sovětský svaz čelily katastrofě a sovětský lid zotročení, zapříčiněné hlavně tím, že vláda nedoceníla roli a důležitost letectví a mechanizace v moderním válčení a dopustila, aby se armádě nedostávalo automatických zbraní, účinných protitankových zbraní, moderních tanků a letadel, místo toho však vážných přehmatů nejvyššího vojensko-politického vedení při stanovení směru hlavního náporu německých sil a kdy k útoku dojde.

Sovětský svaz ve Velké Vlastenecké válce zvítězil, avšak sovětský lid mohl vítězství dosáhnout za daleko menších ztrát na lidech a materiálu. Cesta k Berlínu nemusela začít v Moskvě, Leningradu, Stalingradu a na severním Kavkaze.

(Příště více)

Přeložil R. Hanzlík

Kondor...

právě ti silní a velící taková pravidla nedodržují! pravil skřítek zdobný. „Přesto se nedáme odradit od naší cesty za svobodou pohybu a volnosti pro každého“, pravila silfa vlajková (Spathura underwoodii) a kolibříci se rozletěli po svých cestách. Kolibříci chocholati, kteří proletují na výšinách až po 4000 m, ale zaletují i na Kubu, se v letu vzájemně bavili o tom, jak také mezi lidmi si myslí mnozí velící, že ti malí trpaslíci se musí podle nich řídit a všude omezují jejich svobodu. Ale i když svobodu brání mnohdy zcela malé skupinky, nelze jejich vliv přehlížet a jim se posmívat... V dějinách nejednou přemohl David obra Goliáše.

Je známo, že kolibříci žijí jen v Americe a to od Labradoru až po Ohňovou zemi a od mořské hladiny až pod samou sněhovou hranici mezi 4000 m až 5000 metry. Živí se hlavně nektarem různých rostlin a sbírají drobný hmyz na květech. Jejich let je vířením křidélek a reakce v letu jsou doslovně bleskové. Jejich hnízdečko je také opravdovým divem, např. hnízdečko kolibříka slunečního (Phaetornis Eurynome) se podobá červenému květu a také drobnou vajíčkou jsou jasné karmínově zbarvená. To je způsobeno červeným lišejníkem brazilským, jehož barvivo slouží k zbarvení vejce. O kolibřících bychom mohli napsat mnoho stran stálého obdivu. Ale chtěli jsme zachytit jejich rozhovor: „Nebojte se, když jsme jenom jako političti trpaslíci! Ten velikán násilnické politiky z Východu je jenom Goliášem, který budí všude strach, ale může být přemožen malým „trpaslíkem“ Davidem!

Ceňme si CEC a jeho setkání ve Strasbourgu ve Francii. Jde o Evropu, ale i o svobodný svět!

Úvahy, dojmy, zážitky univ. profesora dr. Josefa Kratochvíla

Island se stal najednou pozorností světa, nejen geologů a biologů a turistů, ale i politiků. Zmínil jsem se již nejednou o presenci Američanů i Sovětů a o příhodě a rozpravě ve Skálholti, kde mi sdělil islandský známý (přítel), že Islandané se snaží o přátelství Američanů i o přátelství Rusů a na můj další dotaz dodal trochu ironicky: Američané nám dávají peníze, Rusů se bojíme. . . Při třetí návštěvě jsem měl dojem zvýšené aktivity Rusů a několik vyjádření Islandanů (Islandánek) o Rusech: „Jsou to velmi příjemní, galantní muži, kteří mluví dobře anglicky, ne americkou angličtinou“. Ač píší tyto úvahy před setkáním presidenta amerických Spojených států s generálním sekretářem Sovětů je jim jasno, že Islandané vědí, že návrh setkání na Islandu vyšel od Sovětů a že tím Island získá velké obnosy na devísách, na světové popularitě a tím i islandská presidentka, která je socialistkou a to především i aktivistkou, jak ukázala již dříve např. že **vedla demonstrace** Islandanů, těch „levých marxistů“ proti Američanům a vybudování jejich báse v Keflavíku. Je známo, že jediný mezinárodní schopný letecký přístav je Keflavík a ten že patří US vojenské presenci (zato lodní přístavy po celém Islandu jsou prakticky přístupné Sovětům!).

Islandská presidentka Vigdis Finnbogadóttir dovede si získat sympatie nejen Islandanů, (hlavně Islandánek), kterých je většina, ale i celého světa. Je o ní známo, že při svých cestách nemá ve své tašce všeliké kosmetické potřeby, rtěnky a čerň na řasy a podobně, ale hlavně pytlík s různými semeny stromů a lopatku. Když přiletí na Island, cestuje po „své“ zemi a v různých krajinách vysazuje vlastnoručně semena stromů, při čemž přirozeně jí zůstane za nehty trochu černě, špíny. . . Je veřejně známo, že na mnohých recepcích pak, oproti jiným dámám, které mají červené nebo růžové zbarvené nehty, mají ručky paní presidentky za nehty černou špínu, prach a hlínu ze sopečného kraje. Presidentka Finnbogadóttir chce, aby Island se stal opět ostrovem s velkými lesy. A jak jsem již dosvědčil, lesů na Islandu přibývá, nejen pílí paní presidentky, ale i jejím příkladem a vědomým vysazováním stromů. Samozřejmě, stromy rostou pomalu a i když cílevědomě jsou vysazovány rychlerostoucí dřeva-stromy nutno uvážít, že jen málo stromů vydrží speciální islandské klima.

Podle starých zpráv z doby prvních osídlenců byl Island v letech kolem 1100 z větší části (patrně při pobřeží) pokryt velkými lesy. Usedlíci lesy nešetřili, používali dřevo na stavbu lodí a hlavně na pálení a také žďáření, tj. vypalování lesních prostorů, aby získali místo pro zemědělství. Byli to hlavně Vikingové, kteří prakticky zničili během 300 roků osídlení (dočasně neboť Vikingové zde měnili často sídliště) celý lesní porost ostrova. Po další století se Islandané mnoho nesnažili lesy opět vysadit. Ostatně i přírodní katastrofy mnohé pokusy zničily. Teprve po druhé světové válce se započalo se systematickým vysazováním. Ale dodnes patří mezi „zvláštnost“ turistickou atrakcí ukázka lesíka (hlavně březového) bud' na severu poblíž Akureyri, nebo přímo v Reykjavíku.

Značnou radou jim přispěli Norové (Nörwežané) kteří mají bohatství lesů a mnoho zkušeností s polárními lesy. Zvláštní klima Islandu panuje i na norském ostrově Tarald a tam započali Norové se satbou stromků určených pro Island. Již v roce 1974 odeslali Norové Islandanům na 9 kg semen těchto stromů (hlavně bříza-Betula sp.), což stačí k vysazení asi 900 000 stromů. Islandské ministerstvo zemědělství se ujalo vysazování stromků z ostrova Taraldu podle přesných plánů a stromečky byly napřed vypěstovány v květináčích a bedýnkách a pak přeneseny do přírody, aby tu stály v řadách jako vojáci v přesných odstupech. Tohoto pravidla se nedrží presidentka Vigdis a vysazuje své stromečky a semena „křížem krážem“ tam či onde, kam ji napadne a zdá se, že je to vhodné a v tom ji následují i mnohé islandské turistky a i muži. Samozřejmě úředníci ministerstva s takovým počínáním nejsou nadšeni, ale kdo ví, kdo bude mít větší úspěchy?

Přírodovědné a zvláště pedologické výzkumy (výzkumy půdy) ukazují, že na Islandu se nečekaně rozšiřuje desertifikace (rozšíření pouště), hlavně také odvádím půdy orkánovými větry, které jsou na Islandu časté. Kromě toho se rozmnožili na Islandu velice ovce, kozy, krávy a koně a ti způsobují nezměrné škody, které takřka geometricky rostou, aspoň v určitých oblastech. Dr. Rainer Glawion s Ruhrské university v Bochum (záp. Německo) uveřejnil na podzim 1986 rozsáhlou doloženou studii o příčinách a ekonomických důsledcích změny vegetace na Islandu. Zde dokazuje, že z 40.000 km čtverečných přirozené pastviskové pokrývky, tedy „užitečné plochy“ pro zemědělství a lesnictví se za poslední dobu ztratilo na 20.000 km čtverečných tedy plných 50 procent této půdy se doslovně

změnilo v pouštní oblasti. Veškerá snaha s vysazováním nových lesů a meliorací půdy (rozséváním semen také hnojiva pomocí letadel nemůže naprosto soutěžit se ztrátami, které jsou na postupu. Boj Islandanů o přeměnu ostrova černého písku a kamení pokulhává. Je tu i jiný sociologický zjev o kterém jsem již psal. Jako na většině prostoru naší planety i zde je „útěk z venkova resp. dvorců do měst“ typickým fenoménem. Vláda se snaží různými výhodami a premiemi udržet farmáře na prostorech Islandu, kde se zemědělství dosud dařilo, ale jsou to hlavně mladí lidé, kteří tíhnou k městům, zvláště Reykjavíku, Akureyri, ale i k městům západního pobřeží. . . Všechny tyto fenomény by si zasloužili zvláštní studii, která by byla nudná pro čtenáře novin.

Když jsem procházel údolí jihu a jihovýchodu Islandu, tedy prostory, které jsou nejméně (až na výjimky na př. Vík i Mordal Hoffn, Egilstadir) obydleny a mají většinou charakteristiku pouštní uvědomoval jsem si, že šíření pouštních oblastí např. „Sahel“ v Africe, ale vlastně podobné případy můžeme uvést ze všech kontinentů naší planety, je varováním, které je nesprávně chápáno. Vědci ekologové, ekonomové, atd. organizace Unesco atd. se snaží vědecky najít metody jak pomoci, jak zabránit katastrofám, které vedou k tomu, že dnes je např. faktem, že polovina lidstva trpí hladem, že miliony umírají hladem, zatím co v jiných oblastech se projevuje přebytek, celé hory másla, hory obilí, hory rýže, jezera mléka . . . atd.

Na Islandu, ani v oněch oblastech, kde se šíří desertifikace nehladoví dosud nikdo. Islandané jsou velmi pilní a pracovití. . . (ze svých zkušeností z nejrůznějších krajů, které jsem navštívil, bych mohl srovnat pílí Islandanů s pílí Izraelců ve státě Izrael). . . a na Islandu je dosud blahobyt. Islandané jsou ovšem velmi zadlužení, ale zatím jsou schopni své dluhy časem zaplatit. Oni plánovitě hospodaří, ne socialisticky, ale soukromým hospodářstvím, osobní iniciativou jednotlivců i skupin takže lze doufat, že se nynější blahobyt na Islandu udrží i přes ohrožení rozšířením pouští. Ostatně - blahobyt Islandanů spočívá také na rybolovu, na přebohatých lovištích mořských ryb kolem celého Islandu.

A krása Islandu bude stále poutat turisty. Islandané mají svou zemi rádi a jsou na ni velmi hrdí. Ale žádný stát, žádná země na naší planetě není izolovaná, není „jen pro sebe“ všechny jsou spoluzodpovědné za ostatní země a prostory naší země. I Islandané se snaží pomáhat tam, kde je nouze. Tak továrna na ryby v Djupivoguru produkuje tuny rybích hlav, které jsou sušeny a posílány loděmi do Afriky, zvláště Zambie i když africké státy nejsou dnes dobře schopny takový dovoz (zvláště ne sušených ryb) zaplatit. Hlad tím ve světě neubývá, visí jako Damoklův meč nad celou naší planetou. . . Co pomohou všechny ty projekty, Entwicklungshilfe, pomoc „třetímu světu“ když v plánování se zapomíná či plně vylučuje (jako „nevědecké!“) staré lidové přísloví, zkušenost lidstva: „Bez Božího požehnání, marné naše namáhání!“ Někdy jsem došel k tomuto přesvědčení, když jsem viděl, jak obdivuhodné projekty vybuďovala věda v nejrůznějších krajích našeho světa a jak tyto ztroskotali a nové ztroskotají. . . A přece ruka Boží je otevřená. . . úrody obilí, rýže, úrody plodů, pomerančů, banánů, ovoce, vína jsou tak veliké. . . proč tedy ten hlad?

Proste a bude dáno!“ Ale výchova jde k tomu, že nikdo nechce prosit. Na to „přece mám právo“, jde jen o moje právo. . . I vůči Bohu, který mne stvořil. To je tvrdá řeč, tvrdé myšlení. . . Deset malomocných bylo uzdraveno, jen jeden se poděkoval. . . Přece malomocní měli právo“ aby byli zdraví jako ti ostatní lidé, kteří netrpěli malomocenstvím. . . Nebo ne? Bůh je nekonečně dobrotivý a lidstvo si osobuje práva, která nemá. Theocentrismus se musí soustředit na jediného, Všemocného, který nás může vyvést z dnešního labyrintu, bludiště lidstva. Vždyť On je láska v sobě, ale láska se oplácí jen láskou. . . Uvážíme-li všechny ty objevy vědy, které dnes lidstvo má ve svých rukách, (ale počíná si s nimi namnoze jako malé dítě s ostrým nožem), jak musíme klesat na kolena před Tím, který je Původcem. Začátkem a Koncem. . . Jak můžeme se stavět proti Němu, i když je Bůh Láska „Bohobojnost“ byla cností našich předků. . . Zpupnost a pýcha byla příčinou pádu satana a jiných andělů. . . ale i vědců, kteří si postavili oltáře pro sebe a své objevy (objeviti něco co tu již dávno bylo)!

Když jsem procházel krajem, kde byla ještě horká láva, ale před několika lety v malých výbuších sopek vyšla láva na povrch a vytvářela nové bizarní skály, uvědomoval jsem si: „dříve než jsi stvořil hory, byla jsem tu já. . .“ Naše nebeská Matka, matka Stvořitelka, Toho, který i ji stvořil. . . Jak mocná přímlyvkyně je pro nás, protože ona byla a je člověkem (a její Syn byl člověkem a je Bohem i Člověkem) může a chce nám pomoci. . . jen se naučme se v důvěře utíkat k nim, abychom se dostali z labyrintu dnešního světa. Že dnes nehladovíme, že dnes nejsme v území, kde se válčí? „Hodie mini, cras tibi“. . . dnes mně, zítra tobě. . . je stará zkušenost. Jdeme za Světlem a ke Světlu!

Z Beranovy obhajoby

Pokračování z minulé neděle

Martin Hrabík

Beran v.s. Frank

(Výtah z Beranových odpovědí na dotazy vznesené Frankem v době Beranova vězení nacisty.) Historicus (R. Kopecký) Modrá revue č. 7-8. (43-44) r. IV. Květen-červen 1958.

Rudolf Beran byl poslancem za župu českobudějovickou po celou dobu trvání první republiky. Po Švehlově smrti byl zvolen předsedou Republikánské strany, ve které byl od dvacátých let generálním tajemníkem.

V této těžké práci potřeboval osvěžení duševní i tělesné. Miloval výtvarné umění a mezi jihočeskými výtvarníky měl řadu přátel. Měl sbírku obrazu, sošek a porcelánu. Byl pravodátným myslivcem, pro kterého kouzlo čekání s rozbřeskem rána, kouzlo Boží přírody bylo součástí myslivosti.

Úder Gestapa se dostavil v květnu 1941. Syn Břetislav si dobře pamatuje, že Gestapo vniklo v 9 hodin dopoledne současně do bytu v Praze a do kanceláře v Praze II na Havlíčkově náměstí, č. 10. V krátkém čase po zatčení využili nálezu několika balíčků potravin připravených k doručení rodinám, jejichž živitelé byli ve vězení nebo v koncentráku. Tento nález v Beranově kanceláři použili k propagačnímu tažení. Ve stejnou dobu byl s Beranem zatčen i předseda sociálně demokratické strany Hampl. Gestapáci doplnili zásoby potravin i šatstva, vše ofotoografovali a spustili proti oběma představitelům rolníků a dělníků nenávisnou kampaň. Tvrzení o nálezu velkého množství ponožek u Berana, bylo i pro tehdejší dobu málo přesvědčivé. Žalobu osobně zastupoval K.H. Frank. Žádal u Lidového soudu pro Berana smrt. Důkazy, které Gestapo na Pankráci vytlouklo z redaktora Jošta a druhých, stačily na deset let. S výměrem trestu nebyl Frank spokojen a přidal k tomu ze své protektorátní pravomoci i vnucenou správu na statek, který polovinou patřil paní Beranové. – Paní Marie k tomu dodala: "Vnucený správce Svoboda, odváděl pravidelně mně a našim dětem deputát, ze kterého jsme byli živi. Po válce, ministr Duriš, zabavil nám svévolně a bezprávně statek ještě před vyjitím presidentských dekretů a nikdo se nestaral, z čeho budeme žít".

Rudolf Beran si mohl ušetřit utrpení v nacistických vězeních, kdyby byl vylíčen K.H. Frankovi, vztah Republikánské strany k Benešovi v barvách, Frankem naznačených. Beranova izolace zapříčinila, že nepředpokládal tak neúprosný bolševický příval. Beran věřil ve svoji nevinu a neuposlechl ani dvojího varování čsl. styčného důstojníka, aby se svojí rodinou odešel do zahraničí. Strakonice Američané obsadili 5. května 1945. 15. května si přišli pro Berana četníci. Beran měl právě u sebe na obědě amerického generála Roberta, který s dalšími generály bydlel v Beranově bažantnici. Beran požádal rodinu, aby jej u hosta omluvili a odejel s četníky do Strakonice. Odtud ještě téhož dne byl odtransportován do Prahy. Tím červánky svobody pro Rudolfa Berana úplně pohasly. Po odsouzení putoval žalářními kobkami až do své smrti.

Pro Marii Beranovou nastaly další mnohé, smutné a těžké povinnosti. Nebylo lehké dostat povolení k návštěvě manžela ani za nacistů, ani za vlády N.F. Pro vězně taková návštěva znamenala velkou posilu, byť to byl jen polibek, stisk ruky, pohlázení pohledem a někdy, kradmo, i kousek jídla. Při návštěvě svého manžela na vězeňském statku Javorníku mu paní Beranová naznačila, že jeho přátelé mu nabízejí spolupráci, čili, že mají promyšlenou možnost útěku. Beran nabídku zavrhl: "Tento dozorce je slušný člověk. Je ženat a má dvě děti. Dovolil mi i při dnešní návštěvě trochu více svobody, abychom si mohli pohovořit, ale řekl mi: "Berane, jestli utečete, budu viset!" Manžel se opět zamyslel a dodal: "Nemám nikoho na svědomí, nemohu to udělat, neuteču."

Po únoru 1948 se život manželky odsouzeného Berana značně zhoršil. Komunisté překonali nacisty. Na svůj statek nemohla vkročit, neměla příjem a nemohla dokonce ani vyzvednout uschované předměty, které byly poschovávány z doby nacistické. Vzhledem k vlastnostem zakořeněným v její povaze, začala s malým hospodářstvím. Nejprve si obstarala slepice. Příbuzný, který dostal poslední povolení k zabíjačce, jí štědře podaroval. Těchto dobrot však již neužila. Lokální, trestní údy režimu zakročily a provedly v Pracejovicích razii. Postrašily pod pohrůžkami obyvatelstvo, aby odevzdalo uschované věci "vesnické bohačky" Beranové. Sami "orgánové" prohlásili, že mnoho věcí bylo rozkradeno, ovšem – bolševiky především.

Marie Beranová byla zajištěna 23. ledna 1951 a 17. května, ve veřejném líčení, odsouzena tříčlenou komisí ONV k šesti letům žaláře. S těmi dvaceti slepicemi (14 jich patřilo sousedce) a sklenicemi zavařeného masa, neměli komunisté dost látky, aby mohli zostudit dobré jméno Beranovy manželky. Sáhli k třídnímu původu, k oceňování sbírky výtvarného umění, které Beran miloval a shromažďoval. Odůvodnění rozsudku:

"Odsouzená je dcerou velkostatkáře o výměře 200 ha. Její bratr byl rovněž velkostatkářem. Celé své mládí se v tomto společenském kruhu pohybovala, navštěvovala 2roční německý internát, byla členkou agrárního dorostu a vdala se za tajemníka selského dorostu Rudolfa Berana.

I v tomto manželství se stále pohybovala v agrárních kruzích a postupem doby, když její manžel se stal tajemníkem agrární strany, pak jejím generálním tajemníkem a později předsedou agrární strany, vystoupila na nejvyšší společenský agrární, politický a vládní žebřík. To vyvrcholilo pak v roce 1938, když se manžel stal jako agrárník předsedou vlády.

Odsouzená neodevzdala umělecká díla, jako o-brazy, kříže, sochy, knihy, šperky, přebory, kožešiny, bytové zařízení, koberce, atd. ve značné peněžní a

Pocta bojovníkům

JOHN BEDNAR
JOSEPH MURRY
FRANK PEROUTKA
RUDOLPH KLAS
EDWARD MRAZ
STANLEY ZITNY
CARL CHRISTENSEN

SATURDAY, NOVEMBER 22, 1986
SUNDAY, NOVEMBER 23, 1986
MONDAY, NOVEMBER 24, 1986
TUESDAY, NOVEMBER 25, 1986
WEDNESDAY, NOVEMBER 26, 1986
THURSDAY, NOVEMBER 27, 1986
FRIDAY, NOVEMBER 28, 1986

kulturní hodnotě, kteréžto předměty byly vlastnictvím jejího manžela Rudolfa Berana a jako takové byly v důsledku jeho odsouzení státním soudem konfiskovány.

Rovněž tak měla odsouzená 12 dolarových bankovek a 1 belgický 5ti frank. Tyto valuty měly být podle §8 zák. č. 92/1946 Sb. ve znění zákona č. 184/1948 Sb. (devisový zákon) v 10ti denní lhůtě po nabytí odvedeny Státní bance čsl., což odsouzená neučinila a valuty měla od r. 1949.

U odsouzené event. u Míškově z Pracejovic bylo nalezeno velké množství zboží denní potřeby, zvláště potravin jako mouka, cukr, sádlo, maso a jiné tuky, mléko, kakao, káva atd., které jí patřilo a které z nedůvěry a odporu k hospodářskému systému hromadila a odhala oběhu a spotřebě.

Měla dále v držení a vlastnictví více střeliva různé ráže do loveckých kulovnic a jiných vojenských zbraní, ačkoliv k tomuto držení neměla povolení ONV, jak vlastně vyžaduje ustanovení §2 a 9 zákona č. 162/1949 Sb.

Z tohoto vylíčení jest tedy jasně patrné, že odsouzená je osobou, v níž jsou zakořeněny v plné míře staré předsudky, starý poměr ke společnosti, ke státu, k právu, jak je chápal starý kapitalistický systém a jehož byla odsouzená reprezentantkou. Že tedy jde o osobu z řad bývalé kapitalistické reakční vládnoucí třídy a nepřítel nového socialistického řádu."

Z vězení ve Strakonici byla přemístěna do Písku a naposledy do Českých Budějovic. Ve vězení záhy poznali, že Marie Beranová je dobrá kuchařka. Přidělili jí do vězeňské kuchyně, kde vařila ke spokojenosti osazenstva i vězňů pro třicet vězňů. Při presidentské amnestii, dne 4. května r. 1953 byla propuštěna. A nyní, tato oběť třídního bezpráví, neměla kam jít. Rozhodla se pro Pracejovice. Bylo to v době, kdy probíhala měnová reforma. Potřebovala bačkory. Proměnila tedy svoji vězeňskou mzdu za 30 nových korun a koupila si je. "Reálný socialismus" ji skutečně doslova očistil od všeho. Našli se i v této době dobří lidé, jako paní Krejčová ze Strakonice, která ji poslala troje boty, tři zástěry, troje šaty a nástěnné hodiny. Sestřenice poslaly prádlo a přibory. Na půdě se našla stará skříň a s touto skromnou výbavou začínala Marie Beranová nový život po skoro tříletém vězení. Nevěděla z čeho bude žít a proto si obstarala práci v hotelu "U růže" ve Strakonici. Nastoupila tam místo druhé kuchařky. Po onemocnění revmatismem, pracovala u zahradníka.

V září 1953 navštívila svého chotě ve vězení v Leopoldově a vypráví: "Byl přepadlý, ale radoval se z toho, že já jsem na svobodě." Beran snášel útrapy statečně a s dobrou myslí. Existují vzpomínky řady vězňů, kteří ho poznali a obdivovali ho. Zajímavé to vylíčil Jan Filípek v knize "Ve stínu šibenice". Všichni Beranovi spoluvězňové vyprávějí o jeho statečnosti.

Beran onemocněl brontichidou v únoru 1954, ale i za velkých mrazů musel na povinnou vycházku.

Pokrač. příští neděli

LINN COUNTY ABSTRACT CO.

Držíme správné záznamy
a popisy všech majetků
v okrese Linn.
Obstaráváme zaručené
výtahy z knih.

Úřadovna:

312 FIRST STREET
Jihovýchodně
CEDAR RAPIDS, IOWA

Telefon EM 5-1478

BROSH CHAPEL

"Instituce věnovaná službě veřejnosti"

1028 Third St. S.E.
Cedar Rapids, Iowa 52401
Solon, Iowa 52333

Terry Brosh
DIRECTOR
319-362-8837

SLOUŽÍ ČESKÉMU OKOLÍ
V RIVERSIDE A NORTH RIVERSIDE
OD ROKU 1948

Kuřátko - pohřební ústav

TEL: 447-2500

KENNETH KURATKO - DONALD KURATKO
25th DES PLAINES AVE.
NORTH RIVERSIDE, ILL. 60546

WOODLAWN CEMETERY Mausoleum - Crematory

SERVING THE COMMUNITY

FOR OVER 70 YEARS

7600 West Cermak Road
Forest Park, Illinois 60130
442 - 8500

Vzpomínka

na naše drahé

MARIE
LOULAzemřela
22. září 1973JAMES (Václ.)
LOULAzemřel
22. listopadu 1973

Oba spí svůj věčný sen na Českém národním hřbitově.

Od života pro sebe nic jste nežádali
vše jen pro své děti - rodinu,
svá zlatá srdce celá jste nám dali,
věčný klid bud' vám v odměnu.

Něžnou vzpomínku věnuji:

Frank a Riva Loula, syn s manželkou,
Frank Loula, Jr., vnuk,
jménem celé rodiny.

Vzpomínka

1943 25. LISTOPADU 1986

S nehynoucí láskou vzpomínáme v tyto dny,
neboť tomu bylo 43 roků,
co tak neočekávaně k věčnému odpočinku
odebral se náš drazemilovaný manžel, otec,
dědeček a strýčekLadislav "Lád'a"
Dvořák

(Herec)

A nyní klidně odpočívá na Českém Národním hřbitově

Odešel jsi, ale s námi ve vzpomínkách žiješ dál!

K uctění nehynoucí památky věnuji:

HANA, manželka; VLADIMIR a LUMIR, synové,
za celou rodinu

1981 21. LISTOPADU 1986

Vzpomínka

Přesmutné vzpomínky přináší tento čas,
neboť je tomu právě pět let,
co se odebrala k věčnému odpočinku
naše milovaná manželka

paní HELEN C. DICK

Často si tak myslíváme ve hvězdné noci,
co bychom asi dělali, majíce svět v moci.
Rozdali bychom všechno, celý svět i nebe -
jenom bychom si nechali, drahá, Tebe.

JOHN, manžel s rodinou

PODĚKOVÁNÍ

Vyslovuji upřímné poděkování všem přátelům,
známým a krajanům za projevy účasti
v mém hlubokém zarmoucení ve chvílích,
kdy mě navždy opustil můj milovaný manžel a otec

Frank J. Vodrážka

Berwyn, Illinois.

Děkuji důst. Otci Škachovi, důst. Otci Joycemu za krásnou mši
svatou a obřady - ošetřujícím lékařům Dr. Robertu Strnadovi, Dr.
Patelovi, Dr. Filipovi za jejich péči, všem dárcům květin, všem
dárcům, kteří místo květin přispěli na Českou útulnu a Scholarship
ČSA, za vzorné vypravení pohřbu pohřebnímu ústavu H. Mařík
synové. Vřele děkuji pěveckému sboru ČSA za zpěv v kapli, čestné
stráži ČSA u rakve, za smuteční projevy p. Georgovi Vytlačilovi,
předsedovi ČSA p. Louisu Kolaříkovi, tajemníku ČSA a p. Petru
Brandlerovi, řediteli České útulny, Řádu Palacký I.O.O.F.,
Berwynské policii za doprovod na hřbitov.Děkuji všem přátelům a krajanům, kteří se v tak hojném počtu
přišli rozloučit a na poslední cestu mého drahého manžela
vyprovodili.Jménem celé zarmoucené rodiny:
STELLA VODRAŽKA, manželka.

1974 27. LISTOPADU 1986

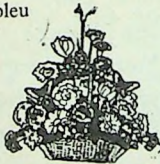
VZPOMÍNKA

Vzpomínáme v tyto dny, neboť je
tomu právě dvanáct let, co se s námi
navždy rozloučila naše vroucně
milovaná maminka, tchýně, babička
a prababička

Anna Rubín

zakladatelka Klubu čtenářek a dopisovatelek Denního Hlasatele
a spánkem věčným odpočívá v Masarykově mauzoleu
na Českém národním hřbitově.Život už není bez Tebe tak blahý,
spí sladce, světlo věčně at' Ti svítí.
Sejdeme se zase,
až naše srdce přestane bít.It broke our hearts to lose you,
But you didn't go alone
For part of us went with you
The day God Called you home.

Něžnou vzpomínku věnuji:

CHARLES a MYRTLE RUBIN,
syn s manželkou;
vnoučata a pravnoučata.Paní R. KOVÁŘÍK ze
Šardie na Moravě, nyní v
Peoria, IL., darovala
10 dol. k uctění památky
zemřelého panaFrantiška
Froňka

z Berwyn, IL.

Pozůstalé manželce
EVIČCE vyslovuje
hlubokou soustrast.Paní BLANCHE TYRPEKL
z Berwynu, Ill. darovala 28 dol.
k uctění nehynoucí památky zemřelých manželů

Gustava a Rudolfa

a všech ostatních členů rodiny,
kteří odpočívají v pokoji.

Všem budiž země lehká!

Český národní hřbitov
v ChicaguJiž přes 100 let dobře slouží potřebám českoslo-
venské krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí.Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASA-
RYKOVA MAUZOLEA s křídly Dr. Ed. Beneše a
Gen. M. R. Štefánika.Obstaráme letní i zimní zdobení hrobů, jakož i
bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a
ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.Tel.: 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
Chicago, IL 60630Poslouchejte náš rádiový program každou neděli
v 9 hodin ráno na WKDC 1530.

OBRAZY Z DĚJIN NÁRODA ČESKÉHO

VLADISLAV VANČURA

VĚRNÁ VYPRÁVOVÁNÍ

O ŽIVOTĚ, SKUTCÍCH VÁLEČNÝCH

I DUCHU VZDĚLANOSTI

Pokrač. z minulé neděle

Tu udeřil Přemysl šikem druhým a porazil druhý šik Rudolfův. Přejel po tom šiku povaleném a zdupal jej a vnesl nepořádek do šiku třetího. Již ten šik třetí couvá, již ustupuje, již prchá vzad, již padá kůň pod králem Rudolfem. Již koňské kopyto buší do králova štítu, již buší kopí do jeho štítu.

Ach, král je zachráněn! Záloha Rudolfova dobře vpadla v boj. Rozdělí klínem české sbory. Rozdělí čekající od těch, které jsou v seči. Část vrhne do vod, část obrátí na zmatený útěk.

Část sboru prchá. Prchá, strhne zálohy, strhne je svou hrůzou a děsem.

Ach, králi Přemysle, je veta po vítězství! Bitva je ztracena!

Je veta po králi.

Jeho krk se napíná, jeho ruka se zdvíhá, jeho ruka, která dobře vládla, jeho ruka štedrá, jeho ruka milostná, jeho ruka statečná, jeho ruka rozdílí rány.

Jeho tvář, jeho sličná tvář, jeho tvář, která se usmívala, je rozřata konečkem meče, jeho tvář krvácí a bledne a černá se ranou a jeho tělo padá.

Je jat, je sražen s koně, je jat. Jeho skráň, jeho přemýšlivá skráň, skráň pod korunou vlasů, v té něžné prohlubince, jež přechází v nádhernou klenbu čela, ta něžná skráň je plná krve. Král omdlívá, pozvedl ruku, ruku bez meče a jeho rty, jeho rty zsinálé, jeho rty bez krve se rozechvěly jménem nejsladším.

Je zasažen a padá, bezbranný je opět zasažen, omdlévající král bez meče a štítu, zraněný král, jenž padl do zajetí, je proklán oštěpem. Zraněný král je proklán oštěpem a mečem, mečem druhým a třetím, oštěpem druhým a třetím. Je proklán sedmnácti ranami. Je ubodán, jeho zbroj je zloupěna. Je ubodán, je smýkán v prachu.

Pláč v srdci neusedá:

českého krále, běda,
cti jeho není víc!

Ať všichni smrti klnou:

už jeho ruku plnou
nespatří kynout vstříc.

Oh, naříkejme sobě:

král mrtev leží v hrobě!

Jej nikdo nezřel v zlobě

a křesťanstvu v své době

byl zástita a čest.

On pro Kristovy rány

šel často na pohany

a s Kumány se bil.

Jenž lva měl srdce smělé

a dobrotiv byl cele,

ten duši vypustil!

Smrt nad ním zvítězila.

Kde nyní jeho síla,

by sirot zaštitila,

jimž strast se z očí lila?

Hrdina mrtev jest!

Až budou zníti trouby k poslednímu soudu, až anděl bubeník udeří na svůj nástroj, až pod tou širokou nebes bání z širokého hrobu vstane krásná jízda, kéž by byl někde nablízku ten starý pěvec, ten starý dobrý čtverák, který psal tento žalozpěv. Kéž by byl někde nablízku a kéž by přijal Přemyslův dík. — Do té doby, básníku, měj naši lásku!

ZLÁ LÉTA

Já, člověk, který vypravuje, jsem se narodil ze šlechtěného rodu. Můj otec Mikoláš měl zboží dobře ležící a pěkně scelené v končinách řeky, která jest Dyje, poblíž statků pana krále a poblíž bohatého kláštera. I bylo nás dítek devět a z toho čtvero synů. Já pak jsem se narodil poslední. Nehodný, myslí marné, často jsem zarmucoval svou paní matku ať už čtveráctvím, ať už skotačením, ať už divokostí, ať už nenáležitou modlitbou. Jak to už bývá, odpouštěla mi ráda ty dětinské poklesky a trestala mě lehkou rukou a modlila se za nás, za devět dítek,

devět modliteb Páně. Po prvé ráno za svítání, po druhé dříve než zasedla k jídlu, po třetí večer před spánkem a mimoto v každý čas, kdykoli k nám větřík zanesl hlásek klášterního zvonu.

To vám povídám, přenešťastní lidé, vy chromci, ubožáci pozbavení zdraví i majetku, vy zbrojenci bez meče a štítu, vy měšťané bez domů, chaso bez hospodáře, to vám povídám, vám všem, kteří se mnou, urozeným, sdílíte útulek v tomhle milosrdném špitále, že bych dal rád sloužit za duši své paní matky devět slavných mší a že bych na její památku s velikou chutí zažehl devět voskovic. — Žel, jsou zlé časy! Hladomor, svízele, strašná vojska zloupila kde co. — Vosk platí víc než drahé kamení a za slepici vysol dvacet penízů! — Kde nic, tu nic, mám pátý rok už prázdný váček. Jedl jsem hlinu, řemení a kůry se stromů a jako nějaký egyptský pes nejednou jsem hltal mršiny. Mám v těle otrávené šťávy, nečistá sousta vzedmula mi břicho, vředy mi pokrývají kůži, nohy jsou jako báb, a moje ručičky? Eh, hanba povídat!

Až zítra stanu na nebeském poli, tam mezi hrádky z bílých obláčků, až v družině nebeského rytířstva zahlédnu svého pána, krále Přemysla, kterak mu budu moci padnout k nohám? Kterak mu zodpovím, že v poslední bitvě jsem zůstal na živu? Kterak mu zodpovím, že po pět let jsem vlácel svoje kosti od místa k místu ne jako člověk, který měl kdysi malovaný štít, ale jako slouha, bídný sviňáček a žebrák!

A kterak zodpovím své paní máteři, že co jsem živ mi nikdy nezbyl grošík, abych dal sloužit mši za její spasení? — Proběhla mi jich pod palcem hezká řádka. — Sloužil jsem štedrému pánu, míval jsem podíl na hojně kořisti, ale cožpak jste neslyšeli, vy dobří křesťané, že peníze jsou urobny z ďábelských šupin a že se táhnou k čertu? — Lehounce jsem je vydával, nezbylo mi na mši a to mne pálí a to mě bude hrýzti v poslední hodince. — Dosvědčte mi tam někde na nebesích, že toho lituji! — Kdybych našel znenadání váček, koupil bych těch devět voskovic a teprve potom bych se napil teplého omastku a teprve potom bych jedl podplamenice, které tak krásně chroupají mezi zuby, a beraní maso a možná svině a možná křepelku.

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha Svatého! Kéž by mě opustilo myšlení na věci časné, kéž bych mohl vytrhnout ze své paměti vůni pečeně a chleba! Kéž by můj duch zamířil k výšinám, kéž by mě kňučící, svírající se, pálící, nařikající, bolestné břicho nesráželo do propasti. Kéž bych bez odboček a marných vzdechů mohl aspoň dokončiti vypravování, které jsem započal a které má vzbudit lítost a křesťanské ctnosti.

Když jsem poodrostl, vzal mě otec z matčiny péče a nastaly mi krásné časy. Měli jsme v psinci dobrou smečku: ohaře na honbu, chrty na štvání, vyžlata na slídění a zvěře bylo dost a dost. Naučil jsem se klásti tenata a sítě a oka, naučil jsem se zacházeti se samostřílem i s oštěpem i s mečem, naučil jsem se jakž takž číst a psát v kláštere zbožných mnichů, neboť na našem hrádku nebylo kaplana. Když jsem vlastní rukou dovedl opsati modlitbu a když jsem zabil statnou vlčici, vstal jednou můj otec Mikoláš s čestného místa v zástolí a řekl:

„Jakube, můj synáčku, copak je s tebou? Na co čekáš? Jaké štěstí vyhlížíš? Mám devět dítek a z toho čtvero synů, nejstarší si přivedl hodnou ženušku, druhý našel vlídné přijetí v biskupské družině, třetí po boku zemského hejtmána táhl do šťastné války, a ty zde čtveračíš po lese a honíš zajíčky. Nic tak, hochu, chystej se na pout! Máš křesťanského kmotra, který je spřízněn se vznešenými pány z Rožmberka. Chystej se! Nazítří vyrazíš!“

Bylo mi těsno u srdce. Má paní matinka plakala, ale otec pravil:

„Nenene! Narůstají mu oslí uši. Vidím, jak ukrádá Pánubohu čas, vidím, jak se honí psům za oháňkou. Jakže, což není z dobrého rodu? Což nemá jiskrný zrak a špetku obratnosti a špetku síly v rameni? Doufám a věřím, že se nevrátí s hanbou, ale se ctí a že si dobude ostruh.“

A tak jsem dostal koně a těsný kabátec a úzké nohavice. Jedna byla červená, druhá zelená. Dále jsem dostal sukni z domácího sukna, ve které se můj děd pyšnil při svatbách a v nejedné bitvě. Má paní matka otevřela truhlici s pernatým šatstvem a oddělila od jednoho čechle krumplování a olemovala mi tím zdobením otvory rukávců krásněji, než můžete uvěřit, vy lidé z konopného kraje.

Potom jsem přijal svaté požehnání.

Pokrač. příští neděli

„Tak, Grigoriji Jakovleviči,“ hovořil jsem vesele, cítě pronikavou radost, že mohu bodnout Dušu, „dobře, že jste přišel! Ukážeme vám pokoj. Ještě jste jej neviděl? Domluvíme se... Tohle je žena! Dušo!“ představil jsem je ne bez ironie. „Grigorij Jakovlevič Gamsuck, s kterým jsem si vyměnil pokoj. Domluvíme se dnes, kdy se přistěhuje.“

Duša uskočila od Gamsucka s tak jasným výrazem odporu a strachu, až jsem se polekal. Mohla mu říci něco neslušného, nějakou drzost a bylo po mém přestěhování k Chrapinovi. Na druhé straně i Gamsuck se zamračil a ustoupil ke stolu, když jsem řekl: „Tohle je moje žena!“ Patrně nečekal, že bude tak elegantní a vystrojená, ba snad i vyzbrozená v její tváři strach. Ruce si nepodali. Trapné rozpaky trvaly několik vteřin, když jsem chytil Gamsucka za ruku, táhl ho zase do předsíně a rychle mu povídal:

„Nu, Grigoriji Jakovleviči, teď vám ukážu pokoj! Vidíte, docela izolovaný se zvláštním vchodem. Nikdo vás nebude vyrušovat. Teď v něm bydlí má matka a syn, nábytku máme dost. Pojďte, podíváme se...“

„Víte co, Viktoro Pavloviči!“ řekl najednou Gamsuck a rozhodně se zastavil. „Já se ani dívat nebudu. To je zbytečná věc.“

„Proč?“

„Co bych tu dělal s vaší ženou? Dívá se na mě jako tele na nová vrata. Jako by se chtěla každou chvíli rozplakat!“

„Co vás nemá, Grigoriji Jakovleviči! Ujišťuji vás, že má takový způsob, než si nového člověka okouká...“

Mluvil jsem schválně rychle, věda, že v takových případech je nutno člověka umluvit, ohlušit a táhl jsem ho za přátelského poklepávání, takže jako vždy má naléhavost paralysovala jeho nepřilíhající velký odpor. Šel za mnou. Pamatuji se, že když jsme vstoupili, Máša po nás mrskla nepřívětivým pohledem. Ukládala Jurčika a neměla ráda, když jí někdo překážel.

Jurčik býval v přítomnosti cizích lidí opravdu nepokojný a nebylo tak lehké ho uspat. Matka, která seděla u stolu a spravovala punčochy a ponožky, také vstala a podívala se polekaně na nás. Nevěděla, proč jsme vstoupili, ale cítila asi atentát na svůj kout. Jurčik ihned vylezl z postýlky a dostal jsem strach, že se poleká a začne křičet.

Ale stalo se něco podivuhodného! Jura se pozorně podíval na nového strýce, pak radostně zatleskal a vykřikl: „Kapitáne, na sud! Kapitáne, na sud! Pojďte sem! Kapitáne, hurá!“

K Mášině hrůze vyskočil svlečený z postýlky a vrhl se ke Gamsuckovi. Nevím, zda se Gamsuck podivil, či nepodivil, ale zachytil ho velmi obratně, zdvihl a odnesl do postýlky zpět. Seznámili se tak způsobem velmi teplým a kamarádským. Usedl na postel, Jurčik ho pevně objal kolem krku a přes mé domluvy nechtěl ho pustit. Gamsuck se usmíval. Jurčik houpal nohama a radostně křičel:

„Tati, koukej! Mořský vlk! Tenhle šrám je z boje, místo očí má dírký! A nos má propadlý!“

Nikdo nechápal tyto nesmyslné výkřiky. Máša, jakmile se vzpamatovala, začala ho od Gamsucka odtrhovat, ale Jurčik se rozhodně bránil a začal ječet. Mával jsem rukou, aby je nechala. Rozzlobila se: to bylo hrubé porušení jejích pravidel — a odešla do kuchyně. Za ní odešla matka, asi aby uvažovala o neočekávaném vpádu Gamsucka do našeho bytu.

Rozveselil jsem se. Chápal jsem nyní, oč jde. Vždyť já sám naplnil jeho fantazii pohádkami o nebojácném, odvážném kapitánovi a teď jsem klidil plody své setby! Podíval jsem se na Gamsucka s hlediska Jurčikova. Připomínal opravdu ony legendární mořeplavce, jaké malují na barvotiskové obrázky. Znetvořené vzezření, šrámy, zkřivená čelist odpovídaly mým povídkám o příhodách odvážného kapitána, zoceleného v bojích a zcela nepodobného lidem ze skutečného života. Tu jsem po prvé postihl některé zvláštnosti dětské psychiky. Pro ně neexistují pojmy krásy a ošklivosti v té formě, v jaké si je představujeme my. Krása — to jsou pro ně ostré barvy, reliéfní rysy, veselé tóny, poněvadž děti jsou ve skutečnosti hlubokými optimisty. Potřebují rozmanitost a hojnost dojmů, hlavně pak materiál pro fantazii — a toho poskytoval Gamsuck dost a dost.

Jurčik šel a povídal bez přestání. Gamsuck ho laskavě poslouchal a dvakrát, třikrát pohlídal po hlavě, což bylo u něho projevem největší něžnosti. Zpozdoroval jsem, že jeho fysiognomie se docela změnila. Disproporce jeho rysů, strašný nos, mrzuté vzezření bylo náhle prosvíceno

dvěma úzkými svíčkami ostrých očí a toto nažloutlé, měkké světlo způsobilo ohromnou změnu: mrzutý výraz byl zaměněn dobrodušnou komikou. Usmál jsem se. Jak rychle rozházel Jurčik svými ručičkami těžké břímě roztrpčení, které se v něm nahromadilo za léta občanské války!

„Tati!“ prohlásil Jurčik. „Já chci spát s kapitánem. Vystaví mi koráb a popluje kolem zeměkoule.“

Zeměkoule, to byl náš byt. Z bábíččina pokoje plul obyčejně na korábech z židli a taburetů do mého pokoje, z mého pokoje do pokoje Dušina, odtamtud na chodbu, z chodby do předsíně a z předsíně zase do bábíččina pokoje.

„Tak dost!“ řekl jsem, chtěje osvobodit Gamsucka. „Kapitán chce jíst a pít, jinak bude zítra tak slabý, že nebude moci stavět!“

Jurčik se zarazil:

„Tys nejedl?“

„Nejedl!“ odpověděl jsem za něho.

„Tak jdi jíst!“ propustil ho. Zavolal jsem Mášu.

„A zítra přijď!“ rozkázal Jurčik a tak pevně ho objal, že jsem pocítil, že právě tu a v tomto okamžiku byla rozřešena otázka o přestěhování Gamsuckově.

„Tak co, Grigoriji Jakovleviči,“ řekl jsem, když jsme vycházeli, „ani jste se ještě nepřistěhoval a takové přátelství! Jako byste u nás žil sto let!“

Gamsuck zakýval hlavou a řekl:

„Správný hoch! Podle našeho gusta. Postavit ho na správné koleje, pojede sám!“ Pronesl to takovým tónem, jako by nemluvil s otcem, ale s nějakým vzdáleným strýcem a jako by se připravoval ujmout se jeho vychovávání.

„Pojďte, Grigoriji Jakovleviči, napijeme se na oslavu tohoto dne čaj!“ navrhl jsem velmi neupřímně v naději, že se po svém zvyku vymluví na práci a odmítne. Ale neodmítl. Byl zřejmě v dobré náladě. Odhodil čapku, usedl ke stolu a začal energicky bubnovat prsty na stůl.

„Uf, ten se usadil!“ přemítal jsem trochu podrážděně. „Vpustit člověka je lehké, ale jak se ho zbavit, až zapustí kořínky!“

Chodil jsem po pokoji, hovoře s ním o jeho družstvu, díval jsem se na dveře a čekal na Dušu. Chtěl jsem teď, aby se rozzlobila, pořádně Gamsuckovi vyčinila a přerušila všechno dohodování o tomto tématu. Ale vstoupila velmi skromně, skoro tiše. Cítil jsem, že o samotě cosi promyslela a rozhodla se ve smyslu, který nebyl mému přání příznivý.

„Dušo, dej nám čaj!“ pronesl jsem. Mé pocity byly opět dvojaké. Báľ jsem se, že odmítne, a uvede mne v přítomnosti Gamsuckově do nepěkné situace, na druhé straně, jsem si vášnivě přál, aby nás vyhnala i s naším čajem a přiměla Gamsucka, aby odtud ihned odešel. Schválně jsem dodal: „Zítra je neděle, volný den a my se rozhodli s Grigorijem Jakovlevičem, že se přestěhujeme! Dnes pijem spolu čaj naposled!“

Tato věta zněla dost žalostně a měla za účel podráždit ji, ale Duša se usmála a řekla:

„Tak budem naposled pít spolu čaj!“

Napodobila mne velmi komicky, až vyzývavě. To dosvědčovalo, že své vzrušení už ovládla, a rozhodla se přejít k útoku, pomstít se mi a to právě prostřednictvím samého Grigorije Jakovleviče. Připravovala velmi živě čajník a postavila na stůl zavařeniny i pečivo. Chtěla mi schválně připomenout nejlepší časy našeho manželského života, kdy se o mne starala a snažila předem vytušit všechna má přání. Teď jsem se měl z dálky dívat na tyto přípravy, cítit se ve vlastním domě hostem a být tak potrestán. Když jsme za půl hodiny usedli ke stolu, podívala se na mne, jako by chtěla říci: „Dej pozor! Abys svého kroku nelitoval!“

Gamsuck popotáhl nosem a řekl obrácen k Duše:

„Práce v domácnosti se vám líbí?“

„Líbila!“ odpověděla Duša úmyslně tvrdým tónem a usmála se. „To všechno jsou zbytky starého režimu. Teď se tím už nezabývám!“

Nalila mu čaje a začala hostit výlučně jeho, nevšímajíc si mne, jako by místo mne seděla na židli nová chemická sloučenina, neviditelná očím a bez váhy.

„Tak, tak!“ protáhl Gamsuck. „A veřejná práce vás nezajímá — nemáte asi kdy?“

„Doposud jsem se nezajímala!“ odpověděla Duša. „Sloužila jsem, jak se říká, jen muži, ne společnosti, a za to jsem potrestána!“

„Potrestána?“ podivil se Gamsuck.

„Ano...“ začala rozčileně Duša a nedívala se na mne.

„Dříve jsem nikdy o svém postavení nepřemýšlela. Žila jsem, vařila a myslela, že tak budu vařit celý život!“ nervosně se zasmála. „A zavařila jsem si to, že jsem bezprávný tvor!“

Pokrač. příští neděľ

MYŠLENKY

šetile. A konečně jiní se moří, aby všechno toto prostudovali, nikoli proto, aby se tím stali moudřejšími, nýbrž jedině, aby ukázali, že to vědí; a ti jsou z celého tohoto houfu nejhloupější, protože jsou vědomě hloupí, kdežto otěch druhých možno si pomyslet, že by hloupí už nebyli, kdyby měli toto vědomí.

Někdo tráví svůj život bez nudy tím, že každý den hraje. Dávejte mu každý den ráno peníze, jež může za celý den vyhrát, s podmínkou, že nebude vůbec hrát: uděláte ho nešťastným. Řeknete snad, že ve hře hledá zábavu a nikoli zisk. Kažte mu tedy hrát o nic — nerozehřeje se při takové hře a bude se nudit. Nevychledává tedy jenom pobavení; pobavení mdlé a bez náruživosti ho znudí. Musí se při tom rozehrát a sám sebe ošidit domněnkou, že bude šťasten, vyhraje-li to, co by nechtěl, aby mu někdo daroval s podmínkou, že nebude hrát; musí si vytvořit předmět své vášně a jím rozněcovat svou touhu, svůj hněv, svou obavu o věc, kterou si vytvořil — jako děti, které se lekají tváře, kterou pomazaly.

Cím to, že tento muž, který před několika měsíci ztratil svého jediného syna a který, jsa sužován rozepřemi a hádkami, ještě dnes ráno byl tak rozrušen, nyní už na to nemyslí? Nečítá se tomu: je cele zaujat pozorováním, kudy poběží ten divoký kanec, kterého psi pronásledují tak dychtivě už šest hodin. Více není potřebí: člověk, ať jest sebe smutnější, bývá hned šťasten po tu celou dobu, jen když ho nějak upoutáme a dáme mu nějakou zábavu.

A člověk, ať jest jakkoli šťasten, brzy bude mrzut a nešťasten, nebude-li se bavit a zaměstnávati nějakou vášní nebo nějakou zábavou, která by zabránila rozšíření nudy. Bez zábavy není radosti; při zábavě není smutku. A to tvoří též štěstí lidí vysoce postavených, že mají mnoho osob, které je baví, a že se mohou udržeti v tomto stavu.

VZNEŠENOST ČLOVĚKA.

1. Důstojnost člověka v jeho myšlení.

A přece — praví Pascal — člověk „má v sobě schopnost poznati pravdu a býti šťasten“. V tom jest jeho vznešenost, jeho velikost. Ta záleží v tom, že ví, že je bídný. — „Všecka důstojnost člověka jest ve schopnosti mysliti. Člověk jest jenom třtina, nejslabší v přírodě, ale třtina myslící.“

Karám stejně i ty, kdož se odhodlávají chvátit člověka, i ty, kdož se odhodlávají hanět jej, i ty, kdož bavit; a mohu souhlasit jen s těmi, kdož hledají vzdychající. Stoikové říkají: „Navrat se do sebe; tam najdete svůj klid.“ A to není pravda. Druzí zas říkají: „Vyděte ven a hleďte štěstí v zábavě“; ani to není pravda. Přicházejí nemoci; štěstí není ani v nás ani mimo nás; jest v Bohu, i mimo nás i v nás.

Přirozenost člověka bývá posuzována dvojím způsobem: jednak podle jeho cíle, a tu jest vznešený a nemá sobě rovna; jednak podle mínění davu, jako se posuzují vlastnosti koně a psa, podle zvyku pozorovati jejich běh a animum arcendi;* a tu jest mrzký a sprostý. To jsou dva způsoby, které vedou k různým úsudkům a k toliko hádkám mezi filosofy; neboť jeden popírá předpoklad druhého; jeden říká: „Člověk není zrozen k tomu cíli, neboť všechny jeho skutky se tomu přičítají“; druhý tvrdí: „Vzdaluje se svého cíle, když koná tyto mrzké skutky.“

*

Máme tak vznešenou představu o duši člověka, že nesneseme, abychom ji byli opovrhováni a nebyli jinou duší ctěni; a všechna lidská blaženost záleží v této úctě.

Největší nízkost člověka jest usilování o slávu, ale právě to je též nejpřednější znakem jeho výtečnosti; neboť ať má jakýkoli majetek na světě, ať jakékoli zdraví a skutečné pohodlí, není spokojen, není-li lidmi ctěn. Tak vysoko cení lidský úsudek, že byt' měl jakoukoli přednost na zemi, nebývá spokojen, netěší-li se předností též v uznání lidí. Je to nejkrásnější místo na světě: nic ho nedovede odvrátit od této touhy; a je to nejnevýhlednější vlastnost lidského srdce. I ti, kdož nejvíce opovrhují lidmi a přirovnávají je k zvířatům, přece chtějí být lidmi obdivováni a dojíti u nich výry; a tak si vlastním svým citem odporují, neboť jejich přirozenost je přesvědčující o vznešenosti člověka silněji nežli rozum o jejich nízkosti.

Přes to, že vidíme všechny své bědy, které na nás dorážejí a drží nás za krk, máme jakousi tuchu, kterou nemůžeme potlačit, která nás povznáší.

*

Pokrač. příští neděľ

MAJETKY NA PRODEJ

KUPTE ANEBY PRODEJTE VÁS
DUM NAŠI SLUŽBOU. 41 LET
NA STEJNÉM MÍSTĚ!

JILLIAN M. BAAR

BAAR & BAAR REALTORS

6335 W. CERMAK RD
Berwyn, Illinois
YOUR LUCKY NUMBER
788-4665

Různé

Koupím český psací stroj.
Volejte do Hlasatele: 749-1891
nebo 749-1898.

FOR SALE

120 Bass Virtuoso Accordion,
eqpt. with amplifier. Best offer -
Call in English 749-7347.

33 letý Čech, žijící ve Švédsku
rád by se seznámil za účelem
sňatku s občankou USA. Znač-
ka: „Dohoda jistá“

Plánujete oslavu?
Zavolejte nejlepší
českou kuchyn
(catering)
766-1560

Překlady a Emigrační věci

Překládám do angličtiny legální
doklady školní a osobní
notářsky ověřené.

O. KOVAR
Píšte na adresu:
P. O. BOX 176
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
312-442-7115

STAVEBNÍ ODBOR TONY MAŇÁSEK

- * Deadbolt home locks installed
 - * Tuckpointing
 - * Chimney rebuild
 - * Shingles roofs
 - * Flat roofs
 - * Gutters
 - * Glass blocks
 - * Caulking
- Senior citizens 10% Dis.
Volejte česky nebo anglicky

229-1667 458-3567

**Kupujte u obchodníků,
kteří u nás inzerují.**

MAJETKY NA PRODEJ

Miki Spigl

Cermak Road
Realty
6226 záp. Čermák
Berwyn, Ill.
484 - 4800

Cicero západně od Austin,
blíže Čermak Rd. zděný 2
rodinný domek, 3 a 3 ložnice,
koberce, kachličkové koupelny
kabinetové kuchyně, uzavřené
porče na 2 auta garáž.
\$ 82,000.

Jižní Berwyn novější ranch 4
pokoje 2 ložnice na velkém
pozemku velice čisté mnoho
jiných extras koberce ústřed.
chlazení
\$ 86,000.-

Stickney 6 pokojů 2 ložnice
frame velmi čistý dobře udržo-
vaný-nízké daně.
\$ 64,900.-

LOTY NA PRODEJ

Steger - South Chicago Hgts.
(Bloom Township). Prodám 3
loty 33, 34 a 35 ve Steger na
Holeman Ave. mezi 32. a 33.
ulicí za \$10,000. Volejte na číslo
(312) 666-7936.

HELP WANTED

Mature woman to care for 18
months old baby in my home -
days. - Must be English speak-
ing - non-smoker, good refer-
ence, own transportation.
447-1173.

CZECHOSLOVAK RADIO HOUR NEW YORK

WNYM
1330 KC AM
Tuesday and Wednesday
7 P.M.

MAIL ADDRESS:
JAN PETLICKA, DIRECTOR-ANNOUNCER
37-20 61st STREET
JACKSON HEIGHTS, N. Y. 11372
TELEPHONE (212) 426-1079 (24 HOUR SERVICE)

Sokol Miami

V pondělí dne 10. listopadu
"Doc" Macháček připravil dů-
stojný program k uctění památ-
ky veteránů. Program byl zahá-
jen pochodem. Nejstarší veterán
z první světové války, 91 roků,
br. Dočekal, nesl americký pra-
por s pobočníkem br. Kučerou.
Za nimi pochodovalo 30 ses.
sokolek Ses. Karásek položila
věnce k pomníku neznámého
vojína.

Br. Macháček přednesl krát-
kou historii o první světové
válce. 11. listopad uzákoněn
jako den Veteránů. Ses. Černý
zaspívala s br. Adamem "My
Buddy", následoval sbor "Hoši
od Zborova". "Báseň padlého
vojína" přednesla ses. Leiner.
Ses. Maria Kupčík (náš slaviček)
zapěla "Danny Boy".

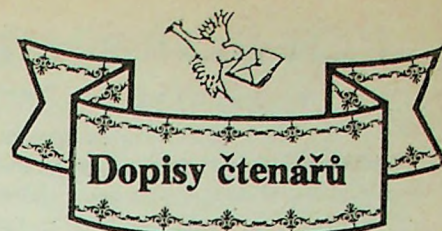
Na ukončení programu sbor
zaspíval památku vojínům, kte-
rým osud nedopřál návrat do-
mů.

Dne 22. listopadu 1986 nej-
starší náš br. Frank Bednář
slaví 94-leté narozeniny. Jak
známe Franka byl od začátku co
přijel do USA podporovatel vše-
ho českého a dnes je jeden z
nejstarších odběratelů Hlasatele.

Sokol Miami oslaví v sobotu
odpoledne dne 3. ledna 1987
17-leté trvání v Československém
Klubu, 13325 Arch Creek Rd.,
N. Miami.

Oslava 28. října byla za velké
účasti konána společně s Čs.
klubem a Dámským klubem. Byl
přítomen mayor města No. Mia-
mi p. Loffredo a velká skupina
městských úředníků. Byl chutný
oběd a výstava čs. domácího
průmyslu, knih, panenek a j.

Joe P ruča

Čtená redakce!

Posílám předplatné do 1.
listopadu 1987 a 10 dol. pro
dobro Hlasatele.

Odpust' te, že jsem se trochu
opozdila, ale jinak mám Hlasa-
tel moc ráda a když přijde,
jakoby přišel můj nejlepší přítel.

S krajanským pozdravem na
vás všechny v redakci

Josefa Hrbek,
New York

Hlasatel:

Přiložené posílám předplatné
na Denní a Nedělní Hlasatel do
1. prosince 1987 a 8 dol. na
inkoust. Hlasatel čtu již od roku
1921 co jsem přijel do Ameriky.

14. listopadu jsem oslavil 91
roků a také jsem dostal gratulaci
od pana presidenta Reagana a
od jeho manželky. Nevím, jak
dlouho tu ještě budu, ale dosud
si stačím sám, neb žena zemřela
před 3 roky. Jezdím s autem asi
10 mil na ryby a 3x za týden
zajedu na oběd pro nás starší a
pak hrajeme karty a nebo bin-
go.

Můj syn Frank je v Cedar
Rapids, Josef v Indianě a dcera
Anna v Arkansas. V Čechách
jsem byl třikrát, dokud žena
žila. Mám tam 3 bratry a 3
sestry, se kterými si ještě dopisu-
ji. Nikdy do Ameriky nechtěli,
asi proto, že já jsem měl tak
těžké začátky, ale teď se mám
dobře.

S pozdravem Váš dlouholetý
odběratel,

Josef Vavříčka, Iowa

Jako každý rok, tak i letos jsou v Muzeu vědy a průmyslu.

57th S. Lake Shore Drive, Chicago

VÁNOCE KOLEM SVĚTA

Ceskoslovenský den byl stanoven na

29. listopadu 1986 v 5.00 a 7.30 hod. večer

Doporučujeme navštívit tento program,
ve kterém bude účinkovat mládež v našich krásných krojích.

REDAKCE

RN'S Coronary Care, Medical - Surgical
OB. JCAH Hospital near Omaha. Compe-
titive salary, Benefits. Montgomery County
Hospital, S. Sukup, 1201 Highland, Red
Oak, IA 51566. 712-623-2541. Equal Op-
portunity Employer.

American Home profesional cleaning service

Living, dinning room
plus Hall - \$ 35,00
Sofa-chair - \$ 45,00
Love seat - \$ 20*00
Dinning chairs - \$ 4*00 each
Wall Washing - \$ 25,00
Du pont Teflon carpet and furni-
ture protector extra good honest
KAREL DUSEK
484-7684
10 off this coupon

Podzim
je tady
Marina taky

Phone: 484-1118

Marina's
Beauty salon

6234 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL. 60402

International, European,
Hair Stylists
Finest Permanent Waving

TENIS

Martina Navrátilová

vítězí v Chicagu

Navrátilová-Mandlíková 7:5, 7:5

5,237 tenisových fandů shlédlo napínavý boj dvou výborných tenistek, který nakonec Martina rozhodla ve svůj prospěch.

Celý boj trval 90 minut a můžeme právem říci, že diváci odcházeli domů velmi spokojeni. Martina si odnesla domů odměnu ve výši 33.000 dolarů.

VE čtyřhře vyhrála dvojice Suková s Kohde-Klischovou nad Grafovou se Sebatinovou 6:7 (5:7), 7:6 (7:5), 6:3.

McEnroe opět řádil

John McEnroe, známý tenisový "rebel", se opět ukázal v nejhorším světle. Za jeho protestní výroky proti rozhodčím byl potrestán zastavením činnosti na 42 dnů. Nejen jeho chování na světových dvorcích, ale také jeho hra se v poslední době zhoršila.

Výsledky minulého týdne:

San Diego - Minnesota	4:3
Los Angeles - New York	8:7
Kansas City - St. Louis	6:1
Dallas - Chicago	6:3
Baltimore - Cleveland	6:4
Wichita - Tacoma	6:4
Dallas - St. Louis	5:3
Tacoma - New York	4:3
Baltimore - Kansas City	5:3
San Diego - St. Louis	8:1

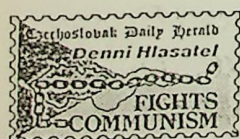
Tabulky:

Východní skupina:

	V.	P.
1. Baltimore	2	0
2. Dallas	2	0
3. Cleveland	0	1
4. Chicago	0	1
5. Minnesota	0	1
6. New York	0	2

Západní skupina:

	V.	P.
1. San Diego	2	0
2. Los Angeles	1	0
3. Wichita	1	0
4. Kansas City	1	1
5. Tacoma	1	1
6. St. Louis	0	3

Hokej - ČSSR

I. Liga

Výsledky 15. kola:

Sparta - Pardubice	4:1
Košice - Jihlava	5:5
Č. Budějovice - Brno	3:3
Vítkovice - Plzeň	3:1
Trenčín - Zlín	7:6
Bratislava - Litvínov	7:2

Tabulka:

1. Pardubice	73:34	23
2. Jihlava	53:39	18
3. Vítkovice	47:41	17
4. Budějovice	38:35	16
5. Sparta	45:43	16
6. Bratislava	52:56	16
7. Košice	48:45	15
8. Brno	38:47	15
9. Zlín	54:51	14
10. Plzeň	48:58	13
11. Trenčín	41:58	12
12. Litvínov	44:74	5

I. Slovenská Liga

Výsledky 15. kola:

Lipt. Mikuláš - Michalovce	4:5
Poprad - Martin	5:1
Nitra - Skalica	4:1
Zvolen - Bratislava	5:2
Prešov - Dubnica	2:9
Topolčany - B. Bystrica	3:3

Tabulka:

1. Michalovce	53:37	22
2. Poprad	72:49	20
3. Martin	52:31	20
4. Nitra	55:43	17
5. B. Bystrica	52:45	16
6. Skalica	45:46	15
7. Dubnica	51:54	14
8. Topolčany	57:54	13
9. Zvolen	42:58	13
10. Prešov	46:72	11
11. Lipt. Mikuláš	45:64	10
12. Ekon. Bratislava	47:61	9

I. Národní Liga

Výsledky 16. kola:

Opava - Kladno	4:11
Karviná - Ústí	2:2
Třinec - Ml. Boleslav	2:0
Vimperk - Slavia	3:5
Jihlava "B" - Ingstav	4:2
Hr. Králové - Olomouc	0:3

Tabulka:

1. Kladno	107:48	25
2. Slavia	67:46	21
3. Olomouc	64:46	21
4. Ingstav	66:49	19
5. Opava	57:60	18
6. Jihlava "B"	49:53	18
7. Ústí n. L.	49:52	14
8. H. Králové	50:59	13
9. Karviná	57:75	12
10. Vimperk	44:72	12
11. Ml. Boleslav	37:66	12
12. Třinec	48:66	7

sport

KOPANÁ - ČSSR

I. NARODNÍ LIGA

Výsledky 13. kola:

Opava - Hr. Králové	1:1
Poruba - Brno	2:0
Slušovice - Třinec	3:1
Teplice - Žatec	2:0
Tábor - Č. Lípa	2:1
Ml. Boleslav - Liberec	0:0
Fr. Místek - Zlín	4:0
Chomutov - Xaverov	1:1

Tabulka:

1. Brno	28:9	20
2. Hr. Králové	19:9	18
3. Slušovice	30:22	18
4. Xaverov	19:14	16
5. Česká Lípa	15:12	15
6. Opava	15:13	15
7. Fr. Místek	19:20	13
8. Liberec	18:15	12
9. Teplice	14:18	12
10. Ml. Boleslav	15:16	11
11. Žatec	12:17	11
12. Tábor	13:19	11
13. Chomutov	15:18	10
14. Zlín	9:22	10
15. Poruba	13:20	8
16. Třinec	12:21	8

I. S. N. F. L.

Výsledky 14. kola:

Inter - Lok. Košice	2:2
Hurbanovo - Humenné	3:1
Čadca - Martin	3:0
Senica - Levice	2:0
ZTS Košice - ČH Bratislava	4:0
Dubnica - Prievidza	2:1
Trebišov - STropkov	2:1
P. Bystrica - Slovan	2:0

Tabulka:

1. Inter	29:13	21
2. Hurbanovo	29:22	21
3. Slovan	26:10	20
4. Pov. Bystrica	25:14	18
5. Trebišov	19:13	16
6. ZTS Košice	21:15	16
7. Senica	22:18	16
8. Čadca	16:19	14
9. Levice	14:17	14
10. Lok. Košice	24:19	13
11. Martin	9:19	13
12. Dubnica	13:19	10
13. Prievidza	21:24	9
14. ČH Bratislava	13:21	9
15. Humenné	13:32	8
16. STropkov	10:29	4

EVROPSKÝ POHAR UEFA

Dukla postupuje

Dukla Praha docílila v Leverkusenu remisi - 1:1 - což jí dopomohlo k postupu do dalšího kola. První zápas v Praze skončil taktéž remisí 0:0.

Vylosování osmi-finále:

Dukla - Inter Milán
Dundee - Hajduk Split
Spartak Moskva - F. C. Tirol
Uerdingen - Barcelona
Gent - Goeteborg
Groningen - Viktoria Guimaraes
Glasgow Rangers - Borussia M. Gladbach

První kolo se hraje 26. listopadu. Odvetná utkání 10. prosince.

Olympiáda - 1988

Seoul - Jižní Korea

V Seoulu skončilo zasedání funkcionářů Mezinárodního olympijského výboru, v jehož závěru předseda MOV Juan Antonio Samaranch ujistil pořadatele příští olympiády, že Seoul je a zůstane jediným olympijským městem 24. letní olympiády roku 1988 a že má také jeho důvěru. Ani však tentokrát nebude účast na olympiádě povinná. Mezinárodní olympijský výbor zaslal do 17. září 1987 všem svým členským zemím oficiální pozvání na tento sportovní festival v Seoulu. Datum uzávěrky přihlášek k olympijským hrám v jihokorejské metropoli byl stanoven na 17. leden 1988, tedy 4 týdny před vzplanutím olympijského ohně v Calgary, kde bude probíhat zimní olympiáda, bude celý sportovní svět vědět, kdo se olympiády v Seoulu zúčastní a kdo jí bude opět bojkotovat.

RFE

METRO-LIGA

PRVNÍ DIVIZE:

Výsledky 19. kola:

Liths - Trevians	2:0
Falcons - Bullets	3:0
Aurora - Rams	5:0
Real - Slovaks	2:0
Fortuna - Lions	2:1
Hakoah měl volno.	

Tabulka:

1. Liths	69:13	32
2. Falcons	48:26	28
3. Fortuna	42:15	27
4. Trevians	40:24	27
5. Aurora	59:36	22
6. Real	53:36	19
7. Slovaks	43:44	18
8. Bullets	37:75	12
9. Lions	39:63	11
10. Rams	24:71	4
11. Hakoah	13:77	2

Mail order

Novinka

Přímý import z Československa. Chodská keramika a vánoční skleněné foukané ozdoby. Pro katalog s ceníkem napište na adresu:

J. Kettner Enterprises
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield IL 60190

Plaza Restaurant

Zde si pochutnáte jak na českých, tak i amerických jídlech. Nabízíme vám importovanou vína a piva a z našeho baru coctaily všeho druhu.

Otevřeno každý den od 11 hod. dop. do 8 hod. večer. Možnost pronajímání místností pro soukromé účely. Podáváme jídla do soukromých domácností. -Jídla přes ulici.

7016 W. CERMÁK RD., BERWYN, IL.

Tel. 795-6555
ZDENEK KRESL
majitel

Čas ubíhá a my pokračujeme dál ve stavebnictví a opravách haciendy, je tam teď také pěkně teploučko díky novému ústřednímu topení, poslední puchýře a mozoly jsou od pily, se kterou jsme prořezávali díru do zdi, nové dveře do koupelny. Já na jedné straně řežu a pobočník na druhé straně haleká, málem jsem přerazila elektrické dráty, přibité uvnitř ke trámům. Dopadla bych jako Krakonoš - když tehdy stříhal elektrickými nůžkami plot a přepízlal šňůru a pak tancoval na zahradě čardáš a jiskry létaly na všechny strany. Za živa se prostě stane ledacos, po smrti už nic.

Příjemné vyrušení z pracovního života bylo v pátek večer, kdy mne pan Čada telefonoval a ptal se, zda-li chci jet do Chicaga na divadlo, bylo to trochu narychlo, jenže jsem neměla v plánu nic jiného než bušení kladivem do haciendy, tak jsem bez dlouhých rozpaků řekla ano, je to přece již tak dávno, co jsem někde byla, celé tři týdny od mé cesty do Severní Dakoty, šedé dálky volají každý den ne jen jednou za měsíc. Zbytek pátku jsem se těšila na výlet a dál nosila bonbóny pro dětičky, které se v různých maškarádách objevily u dveří, byl to den, kdy Amerika oslavuje jakýsi svátek strašidel. Podobnou maškarádu mají sice každý den, ale 31. října se k dospělým přidávají i děti. Brzy z večera jsem se natáhla na kauči, dám si šlofika a pak maluji často až přes půlnoc. Jak tak spokojeně dřímám, vzbudil mne zvonek dveří, rozespálá jdu otevřít a v okně vidím dlouhatánské uši, přemýšlím kdo to ke mne jde s velikým psem, třeba je to pan doktor, dělám pro něho už druhý měsíc psí hlavu z keramiky. Jak otevřu dveře tak pod velikánským ušima je mrňavé dítě oblečené jako zajíček, přišlo jich ten večer asi padesát, ale žádné nebylo tak hezké jako to první.

V neděli ráno jsem musila vstát o hodinu dříve nežli normálně, když jdu do práce, v šest odjížděl autobus, musím tam být v čas, nechci aby na mne museli čekat což se pak nakonec stalo až v Chicagu stejně když jsme u Mišku nakupovali jemné likéry. Obědvali jsme tentokrát v restauraci Koruna, o tom, jaké tam mají dobré jídlo vám povídat nemusím, jistě to sami víte.

Před jednou hodinou jsme dorazili do Sokolovny v Berwynu, kde se již začínal plnit sál k divadelnímu představení. Přemýšlela jsem proč se nezučastním zájezdu častěji, bylo to před čtyřmi lety co jsem jela naposled a před tím snad před patnácti, byla jsem zde tehdy jen dvě léta, a taková dovádívá holčička, že si to dodnes někteří lidé pamatují, ovšem, že jak v dobrém, tak i ve

zlém, uspokojit každého nebylo nikdy lehké. V tu dobu mne vůbec nevadilo, když si o mne lidé povídali, smát se, zpívat, vyprávět anekdoty byla příjemná změna ze smutného života začátečníka v cizině, místo sezení v pokojíku s uplakanými očima vydala jsem se aspoň jednou za rok mezi své lidi, na které jsem byla vždycky ohromně hrdá co všechno umí a dokážou a jak jím život v Americe jde. Za ta léta jsem ale nějak vystřízlivěla, jízlivost a závist, která se mi k uším donesla mne naučila že lidé nejsou nadšeni mými úspěchy a výkony, byli by radši kdybych stále seděla v pokojíku a ronila krokodýlí slzy nad tím, že nemám peníze na večeri a že mi omrzly palce u noh. Byla zde ale také vždycky hrstka lidí, kteří mi fandili a měli ze všeho mého počínání radost, později jste to byli i vy, čtenáři Hlasatele, kteří jste mi začali psát a ocenili jste hodiny, které ztrávím nad vyprávěním pro vás, at' už jste kdekoli ve světě. Ti jedinci, co na mne žárlí si mohou vzít kladivo a pořádně se s ním bouchnout třikrát za sebou do palce a hned budou mít slast co mám já při opravách haciendy, závidí mi bolavá záda, ta se dají strhnout všemi různými způsoby, prostě oni do světa díru neudělali a já to bohužel také nesvedu. Ano takové myšlenky člověka napadnou když by chtěl dělat opičky jako tomu bylo před patnácti lety, většina cestujících v autobusu měla tehdy z velkého představení radost, po létech to ale člověk vidí jinak a nechá si všechny rozumy pro článek v Hlasateli, když se to nikomu nelíbí, tak stránku přeskóčí, jiní si jí schovají a po čase jí čtou, znova a zase se mají čemu smát. Jak jsme se dívali na Nanynku co šla do zeli smáli jsme se roztomilému divadlu, našemu českému vtipu, snad i někteří z nás uronili slzičku při písničce o mamince, ta moje hrála v ochotnickém divadle celých dvacet let, znala kdejakou písničku z operet, pak se někdo diví po kom jsem takový taškář, takové věci jsou dědičné a patří asi k tomu největšímu bohatství světa, které člověk může od rodičů dostat. Nějaké diamantové doly v Johannesburgu by jistě špatné nebyly, těžko by se ale kladly do kolébky mrněte rozeného v Podkrkonoší. Když má člověk zdraví a veselou mysl, tak to ostatní prý přijde samo, tak čekám.

Divadlo bylo hezounké, mohla bych se na podobné věci dívat každý týden, připomíná to doby dávno zašlé, tak jako ta naše pohádka mládí, která se nikdy nevrátí. Nějaká hromadná leg-race již ani neexistuje, každý sedí doma u televize a dívá se na herce, jak hrají ve filmech, pro

Upřímné blahopřání
k 80. narozeninám

které bude slavit dne 24. listopadu 1986
naš věrný spolupracovník

pan
František Hrala

Vše nejlepší, hlavně hodně zdraví a spokojenosti
přeje

REDAKCE HLASATELE

Mnogaja ljeta, živójó!

Happy Birthday

Paní Anna Licko, Berwyn, Ill.

*
Paní Kateřina Pavka, Alberta, Canada

*
Pan Frank Bednar, No. Riverside, Ill.

*
Paní Anna Viktorín, Chicago, Ill.

*
Paní Marie Červánek, Florida

Pečeme na posvícení

EVROPSKÉ POSVÍCENSKÉ KOLÁČKY

1 hrníček másla nebo margarínu,
1 balíček (8 oz) Philadelphia
Cheese, 1 lžice mléka, 1 lžice
cukru, 1 žloutek, 1 1/2 hrníčku
mouky, 1/2 lž. prášku do pečiva,
1 plechovka (12 oz) ovocné náplně,
trochu mletého (puďr) cukru.

Máslo nebo margarín, cream
cheese, mléko a cukr utřeme
dohromady. Přidáme žloutek.
Smícháme mouku a prášek do
pečiva a tuto směs přidáme do
směsi s cream cheese a vypracuje-
me těsto. Dáme do ledničky na
pár hodin, nejlépe přes noc.
Troubu zahřejeme na 400° F.
Těsto rozválíme na lehce pomouč-
něném vále na 1/4 inče silné pláty,
vykrajujeme kolečka a uprostřed
uděláme důlek, do kterého dáme
1 lžičku ovocné náplně. Pečeme
10 až 12 minut, až jsou světle

Pokračování darů na záchranu Hlasatele

7	J. Polovnick	NY
25	J. Sochor	NY
5	F. Tyrk	TX
6	J. Roháček	WA
5	A. Hauner	OH
10	J. Hudeček	CN
5	E. Pavlas	IL
10	M. Solík	IN
10	F. Dajcar	TN
20	H. Ježková	CA
5	M. Chapek	MN
25	Dr. Nehnevajsa	PA
8	K. Noleč	IL
10	M. Říhová	NV
15	M. Vlčeková	MI
5	M. Dřívová	IL

Všem jmenovaným a nejmenova-
ným dárčům vřele děkujeme.

hnědé. Před podáváním lehce
pocukrujeme. Z této dávky směsi
se upeče 3 tucty koláčků.

některé lidi je to jediná příleži-
tost uvidět kus světa, tak jako
my se doma v Čechách dívali na
kovbojské filmy, oni se zde dívají
na Frankenštejna, jak tvoří
obludu, z toho se učí o vědec-
kých pokusech v Evropě. Další
věci co z Evropy vidí, jsou letiště
plná mrtvol po výbuchu nějaké
teroristické bomby, mají tedy
úplnou představu o zemích za
velikou louží. Není divu, že
někteří byli překvapeni, když
sem přijela a věděla co je
auto a televize a dokonce znala i
písmenka na psaní. Zdá se to
tak dávno, čas utíká, přemýšlím,
že si u haciendy budeme muset
postavit chlívěk, aby bylo místo

pro domácí zvířectvo, pak se
určitě začnu cítit v USA jako
doma, že o mnoha věcech nevím
je pravda, byla jsem z vesnice a
okna jsme měli na hnůj, přehled
velice omezený. Některé věci se
ale nemění, at' se na ně člověk
dívá z kterékoliv strany.

Pac a pusu, Kvítka

P. S. Pozdrav vám všem čte-
nářům, které jsem na divadelním
představení potkala, poznala i
propásla, lituji, že jste nevěděli,
že tam jsem, pan Borýsek mne o
Moravském dni vždycky vítal co
vzácného hosta, jenže někdo si
nemyslí, že jsem host a na to
ještě vzácný, tak jsem cestovala v
přísné tajnosti.